

KOM(73) 950 slutdok.

Bruxelles, den 20. juni 1973

Forslag

til

Rådets sjette direktiv
om harmonisering af medlemsstaternes
lovgivning om omsætningsafgifter

- En fælles ordning om merværdiomsætningsafgift:
Ensartet grundlag

(forelagt Rådet af Kommissionen)

KOM(73) 950 slutdok.

Forslag til Rådets sjette direktiv om harmonisering
af medlemsstaternes lovgivning om omsætningsafgifter.

INDHOLDSFORTEGNELSE.

<i>Betragtninger</i> Bemærkninger		s. 40 til 43
Indledende bestemmelser	Artikel 1	s. 44
Afgiftspligtens omfang	Artikel 2	s. 45
Territorialitet	Artikel 3	s. 46
Afgiftspligtige	Artikel 4	s. 47
Skattepligtig omsætning		
- Afgiftspligtige varer og ydelser	Artikel 5	s. 49
- Byggearbejder	Artikel 6	s. 51
- Tjenstydelser	Artikel 7	s. 52
- Indførsel	Artikel 8	s. 52
Stedet for den afgiftspligtige virksomhed		
- Levering af ting	Artikel 9	s. 53
- Tjenstydelser	Artikel 10	s. 53
Afgiftspligtens indtræden og afgiftens forfaldstid	Artikel 11	s. 54 til 55
Beskatningsgrundlaget	Artikel 12	s. 56 til 58
Satser	Artikel 13	s. 59
Fritagelser	Artikel 14	s. 60 til 63
- Fritagelser i indlandet	Artikel 14	s. 60 til 63
- Fritagelser ved indførsel	Artikel 15	s. 63a til 65
- Fritagelse af udførselsvirksomhed, virksomhed i tilknytning hertil samt internationale transporter	Artikel 16	s. 65 til 68
Fradrag		
- Indtræden og udstrækning af fradragsretten	Artikel 17	s. 69 og 70

-- Fremgangsmåde for udøvelse af fradragsretten	Artikel 18	s. 71
- Beregning af pro-rata fradraget	Artikel 19	s. 72
- Berigtigelse af fradragene	Artikel 20	s. 73
Hvem afgiftsskylden påhviler:		
- Hvem afgiftsskylden påhviler i forhold til statskassen	Artikel 21	s. 74
Afgiftsskyldens konstatering og dens forfald til betaling.	Artikel 22	s. 75
Forpligtelser for dem som afgiftspligten påhviler:		
- Forpligtelser ved indenlandsk omsætning	Artikel 23	s. 76 og 77
- Forpligtelser ved indførslen	Artikel 24	s. 77
Særlige ordninger:		
- Særlig ordning for små virksomheder	Artikel 25	s. 78 og 79
- Særlig ordning for brugte ting	Artikel 26	s. 79 og 80
- Særlig fælles enhedssatsordning for landbrugere	Artikel 27	s. 80 til 86
Overgangsforanstaltninger	Artikel 28	s. 87
Udvalget vedrørende merværdiafgiften	Artikel 29 til 31	s. 88 og 89
Forskellige bestemmelser	Artikel 32 til 36	s. 90
Bilag A : Liste over former for landsbrugsmæssig virksomhed.		s. 91
Bilag B : Liste over landbrugs-tjenesteydelser.		s. 92
Bilag C : Fælles beregningsmetode		s. 93 til 105

Forslag til Rådets sjette direktiv af
om harmonisering af medlemsstaternes lov-
givning om omsætningsafgifter
- Fælles regler om merværdiafgiften:
fælles beskatningsgrundlag

RÅDET FOR DE EUROPÆISKE FÆLLESSKABER HAR -

under henvisning til traktaten om oprettelse af Det europæ-
iske økonomiske Fællesskab, særlig artiklerne 99 og 100,

under henvisning til forslag fra Kommissionen,

under henvisning til udtalelse fra Det europæiske Parlament

under henvisning til udtalelse fra Det økonomiske og
sociale Udvalg, og

ud fra følgende betragtninger:

Alle medlemsstaterne har vedtaget regler om merværdiafgift
i overensstemmelse med Rådets første og andet direktiv af
11.april 1967 om harmonisering af medlemsstaternes lovgiv-
ning om omsætningsafgifter ¹⁾;

ved anvendelsen af Rådets beslutning af 21.april 1970 om
erstatningen af medlemsstaternes finansielle bidrag med
Fællesskabets egne indtægter ²⁾ bliver Fællesskabets budget,
uden at andre indtægter berøres, fuldt ud finansieret af
Fællesskabets egne indtægter; disse indtægter omfatter blandt
andet indtægter hidrørende fra merværdiafgiften opnået ved
anvendelsen af en fælles sats på et beskatningsgrundlag, som
er bestemt på ensartet måde efter fælles regler;

det er hensigtsmæssigt at fremskynde den effektive frigørelse af bevægelserne for personer, varer, tjenesteydelser og kapital samt at fremskynde sammensmeltningen af økonomierne set i forbindelse med den etapevise gennemførelse af en økonomisk og monetær union;

i sin egenskab af almindelig afgift på forbruget er merværdi-afgiften blevet valgt som et af de mest hensigtsmæssige midler til at udtrykke staternes bidragsmæssige formåen, og afgiftspligten bør derfor i princippet omfatte alle leverancer og al indførsel af varer og tillige alle tjenesteydelser;

1) EFT nr. 71 af 14.4.1967, s. 1.

2) EFT nr. L 94 af 28.4.1970,

det bør tages i betragtning, at hensigten er at afskaffe beskatning ved indførsel og afgiftsgodtgørelse ved udførsel i handelssamkvemmet mellem medlemsstaterne og at garantere neutraliteten af de fælles regler om merværdiafgiften både hvad angår oprindelsen af varer og tjenesteydelser, for at der med tiden kan gennemføres et fælles marked, hvor der hersker sunde konkurrenceforhold, og som har kendetegn, som svarer til dem i et internt marked;

medlemsstaterne vil kunne begrænse det territoriale anvendelsesområde for afgifter, hvis det ikke berører princippet om afgiftens neutralitet overfor forbrugsvalget og overfor deres bidrag til Fællesskabets egne indtægter;

begrebet "den afgiftspligtige" bør præciseres og bør omfatte visse lejlighedsvisse ydelser, for bedre at tilsikre afgiftens neutralitet;

begrebet "den afgiftspligtige ydelse" har givet anledning til vanskeligheder, navnlig hvad angår ydelser i tilknytning til afgiftspligtige ydelser og byggearbejder, således at det har vist sig nødvendigt at præcisere disse begreber;

ydelsesstedet for afgiftspligtige ydelser har medført kompetencekonflikter mellem medlemsstaterne, navnlig for så vidt angår levering og montering af et formuegode og ydelsesstedet for tjenesteydelser; ydelsesstedet for en tjenesteydelse bør i princippet fastsættes som det sted, hvor leverandøren har hjemsted for sin erhvervsmæssige virksomhed, således at medlemsstaternes lovgivning ikke behøver at blive ændret, når det i artikel 4 i det første direktiv nævnte mål virkeliggøres;

begreberne "afgiftspligtens indtræden" og "forfaldstiden for afgiftsskylden" bør være harmoniserede, for at ikrafttrædelsen og senere ændringer af satsen for den fælles merværdiafgift kan ske på samme dato i alle medlemsstaterne;

beskatningsgrundlaget bør gøres til genstand for harmonisering, for at anvendelsen af den fælles sats for merværdiafgiften på de afgiftspligtige ydelser kan medføre sammenlignelige resultater i alle medlemsstaterne;

de satser, som anvendes i medlemsstaterne, bør tillade normalt fradrag af den afgift, som er opkrævet i det foregående omsætningsled;

Historical Archives of the European Commission

der bør etableres en fælles liste over fritagelser med henblik på en sammenlignelig opkrævning af de egne indtægter i alle medlemsstaterne; disse fritagelser bør være så fåtallige som muligt, for at respektere merværdi-afgiftens karakter af at være en almindelig afgift på forbruget;

reglerne om fradrag bør være harmoniserede i det omfang, hvor de har betydning for det virkelige niveau for opkrævningen; listen over varer og ydelser, som ikke giver adgang til fradrag, bør være fælles og pro-rataberegningen af fradrag bør udføres på ensartet måde i alle medlemsstaterne;

det bør præciseres, hvem afgiften påhviler, navnlig hvad angår visse tjenesteydelser, hvor leverandøren har hjemsted i udlandet;

tidspunktet for konstatering af afgiftsskylden og for betaling af afgiften bør være defineret på fælles måde, for at Fællesskabet kan udøve sine rettigheder med hensyn til de egne indtægter på samme tidspunkt i alle medlemsstaterne;

forpligtelserne for dem, som afgiftsskylden påhviler, bør være harmoniserede så meget som muligt, for at sikre et minimum af garanti for den ensartede opkrævning af afgiften i alle medlemsstaterne; de, som afgiften påhviler, bør navnlig periodisk angive det samlede beløb for deres forretninger, både for så vidt angår modtagne som foretagne leverancer, for at muliggøre udøvelsen af kontrol med opkrævningen af de egne indtægter;

der bør ske en harmonisering af de forskellige særregler som findes; det er imidlertid blevet anset for muligt at overlade til medlemsstaterne at vælge særregler for de små virksomheder, på betingelse af, at der ikke indrømmes afgiftsmæssige lettelser til virksomheder, hvis omsætning overstiger et nærmere fastsat beløb, således at den afgiftsmæssige forskelsbehandling ikke bliver mærkbar på provenuet for de egne indtægter; det er blevet anset for nødvendigt, at lette beskatningen af brugte genstande for ikke at ramme visse erhvervsgræne for hårdt; det er nødvendigt at de stater, som måtte vælge et gennemsnitssystem for at give kompensation for den indgående afgift til de landbrugsvirksomheder, som ikke har valgt at bruge de normale regler for anvendelsen af merværdiafgiften, gør dette på grundlag af fælles regler, for at merværdiafgiften ikke skal medføre en skjult beskatning forskellig fra land til land, og for at den ensartede opkrævning af egne indtægter ikke berøres;

det er af betydning at sikre en koordineret anvendelse af bestemmelserne i nærværende direktiv, og det er derfor nødvendigt at fastsætte en effektivt virkende fælles procedure, som kan muliggøre , at der efter behov og indenfor en passende tidsfrist kan fastsættes de nødvendige gennemførelsesregler; oprettelsen af et udvalg vedrørende merværdiafgiften vil muliggøre organiseringen af et snævert og effektivt samarbejde mellem medlemsstaterne og Kommissionen på dette område;

UDSTEDT FØLGENDE DIREKTIV

Afsnit I : Indledende bestemmelser

Artikel 1

Medlemsstaterne tilpasser deres nuværende regler vedrørende merværdiafgiften til bestemmelserne i de følgende artikler.

De træffer snarest muligt de nødvendige lovgivningsmæssige, reglementariske og administrative bestemmelser, for at deres således ændrede regler kan træde i kraft den 1. januar 1975.

Historical Archives of the European Commission

Afsnit II : Afgiftspligtens omfang

Artikel 2

Merværdiafgiften pålægges:

- 1) levering af ting og tjenesteydelser, som en afgiftspligtig foretager i indlandet mod vederlag.
- 2) Indførsel af ting.
- 3) Opnåelse af tjenesteydelser nævnt i artikel 16, stykke 10, i indlandet til en afgiftspligtig, ydet af en leverandør med hjemsted i udlandet, og ligeledes opnåelsen af de samme ydelser i indlandet til en ikke afgiftspligtig, ydet af en leverandør med hjemsted udenfor Fællesskabet.

Afsnit III : Territorialitet

Artikel 3

1. "Indlandet" omfatter hvert medlemslands hele nationale område, herunder de territoriale vande. Begrebet kan ligeledes omfatte fastlandssokkelen.
2. En medlemsstat, som på tidspunktet for vedtagelsen af direktivet ikke fuldtud anvender princippet som er udtrykt i stykke 1, og som har til hensigt at opretholde dette forhold, skal rette henvendelse til Kommissionen senest tre måneder efter tidspunktet for vedtagelsen af nærværende direktiv.
3. Kommissionen har en frist på seks måneder at regne fra datoen for henvendelsen til at konsultere medlemsstaterne med hensyn til følgerne af anmodningen, navnlig vedrørende konkurrenceneutraliteten og Fællesskabets egne indtægter og til at fremlægge forslag for Rådet, som træffer afgørelse med kvalificeret flertal vedrørende forslagene indenfor en frist på seks måneder.

Hvis Rådet ikke har truffet bestemmelse inden nævnte frist, vedtages de foreslåede regler af Kommissionen.

Så længe en fællesskabsbeslutning ikke er truffet, kan medlemsstaten anvende den ønskede dispensation.

Afsnit IV: Afgiftspligtige

Artikel 4

1. Som afgiftspligtig anses den, som selvstændigt og regelmæssigt og uanset stedet præsterer ydelser, der falder ind under en form for økonomisk virksomhed som er nævnt i stykke 2, eller som lejlighedsvis udfører en af de i stykke 3 nævnte former for virksomhed uanset virksomhedens mål eller resultat.
2. De former for økonomisk virksomhed, som er omhandlet i stykke 1, er producent-, handels- eller tjenesteydelsesvirksomhed, og ligeledes medregnes den af råvareproducenterne, landbrugerne og de frie erhverv udøvede virksomhed.
3. De i stykke 1 omhandlede ydelser omfatter:
 - a) udnyttelsen af et materielt eller immaterielt formuegode med henblik på opnåelse af indtægter af en vis varig karakter;
 - b) levering af en bygning eller en del af en bygning med tilhørende jord, som foretages inden indflytning. Som bygning anses enhver konstruktion opført på jorden;
 - c) levering af en byggegrund. Som byggegrund anses:
 - grunde der^{er} forberedt for bebyggelse eller forsynet med ufærdige bygninger eller med bygninger bestemt til nedrivning, ligeledes rettighederne til tilbygning til en allerede eksisterende bygning;
 - andre grunde end de ovenfor nævnte, når erhververen påtager sig en forpligtelse i forbindelse med erhverv-

elsen til at opføre en bygning indenfor en frist på fire år.

4. Begrebet "selvstændigt" brugt i stykke 1 fritager for afgiften arbejdstagere og andre personer, der er forpligtede overfor deres arbejdsgiver ved en arbejdskontrakt eller ved lignende kontrakt, som skaber et nært underordningsforhold.

Historical Archives of the European Commission

Indtil det i artikel 4 i Rådets første direktiv af 11. april 1967 omhandlede mål bliver virkeliggjort, har enhver medlemsstat frihed til at anse personer, som driver virksomhed på dens nationale område og som juridisk set er uafhængige, for at være en afgiftspligtig, hvis de er indbyrdes forbundne ved finansielle, økonomiske og organisatoriske forhold.

5. Staten, amter og kommuner og andre offentlige organer anses ikke som afgiftspligtige i forbindelse med den virksomhed, de udøver i deres egenskab af offentlig myndighed.

Såfremt de udøver virksomhed som nævnt i stykke 1, bør de for denne virksomheds vedkommende anses for afgiftspligtige. Radio- og fjernsynsselskabernes virksomhed er omfattet af denne bestemmelse, ligesom organerne vedrørende landbrugsmæssig intervention, for så vidt angår ^{den} ~~deres~~ virksomhed vedrørende landbrugsvarer, som de udøver i forbindelse med anvendelsen af forordningerne om en fælles markedsordning for disse varer.

Afsnit V : Afgiftspligtige varer og ydelser

Artikel 5

Levering af ting

1. Som "levering af en ting" anses overdragelse af retten til som ejer at råde over en fysisk genstand.

Følgende er ligestillet med de ting de vedrører:

- a) enhver reel rettighed som giver indehaveren heraf en brugsret vedrørende en fast ejendom;
- b) andele og aktier, når besiddelsen heraf giver retlig eller faktisk besiddelse som ejer eller som bruger af en fast ejendom eller en del af en fast ejendom.

2. Som levering efter stykke 1 anses endvidere:

- a) overgivelsen af en ting ifølge en kontrakt, som vedrører udlejning af en ting i et bestemt tidsrum eller afbetalings-
salg af en ting, og som indeholder et forbehold om, at ejendomsretten erhverves senest ved betaling af den sidste forfaldne rate;

- b) Overgivelsen:

- af en rørlig ting indenfor rammerne af en kontrakt, som vedrører brugen af tingen i et bestemt tidsrum uden mulighed for ensidig opsigelse af kontrakten fra brugerens side, og som indeholder et forbehold, om at brugeren ved kontraktens udløb har en køberet, når det samlede beløb af de periodiske betalinger, som skal foretages med undtagelse af finansieringsomkostninger, med tilnærmelse svarer til tingens værdi på tidspunktet for dens overgivelse til brugeren;

- af en fast ejendom indenfor rammerne af en kontrakt, som vedrører brugen af ejendommen i et bestemt tidsrum uden mulighed for ensidig opsigelse af kontrakten fra brugerens side, og navnlig enhver kontrakt som indeholder et forbehold, om, at brugeren ved kontraktens udløb har en køberet til jorden og/eller bygningen, når den pris, som skal betales for udøvelsen af køberetten:

- kun er et symbolsk beløb, uden sammenhæng med ejendommens økonomiske værdi på tidspunktet for udøvelsen af køberetten;
 - eller repræsenterer jordens værdi, således som den bestemmes på tidspunktet for indgåelsen af kontrakten, og/eller bygningernes residualværdi på tidspunktet for udøvelsen af køberetten;
 - eller fastsættes under hensyntagen til ejendommens reelle værdi på tidspunktet for udøvelsen af køberetten;
- c) overdragelse af en ting ifølge en aftale om indkøbs- eller salgskommission;
- d) afleveringen af en rørlig genstand, der er fremstillet i lønforarbejdning, det vil sige overgivelsen til ordregiveren af en rørlig genstand, som bestillingstageren har fremstillet eller samlet af materialer, der af ordregiveren er udleveret ham til dette formål, uanset om bestillingstageren selv har fremskaffet en del af de anvendte materialer;
- e) afleveringen af byggearbejder som defineret i artikel 6;
- f) overdragelse af ejendomsretten til en ting mod betaling af en erstatningsydelse ifølge en offentlig myndigheds bestemmelse såfremt den frivillige overdragelse af tingen ville have været omfattet af afgiftspligten;
- g) levering af elektricitet, gas, varme kulde og lignende.

3. Med levering mod vederlag sidestilles:

- a) eget forbrug, det vil sige en afgiftspligtigs udtagelse af en ting fra sin virksomhed til privat forbrug eller til vederlagsfri overdragelse, i det omfang, hvor denne ting eller de elementer, den består af, har givet ret til fuldt eller delvist fradrag af merværdiafgiften. Derimod anses udtagelse til vareprøver og gaver af ringe værdi, som afgiftsmæssigt anerkendes som generalomkostninger, ikke som afgiftspligtige leveringer;
- b) en afgiftspligtigs udtagelse til sin virksomhed af en ting, som er produceret, konstrueret eller udvundet i virksomheden, undtagen i de tilfælde, hvor erhvervelsen af en sådan ting hos en afgiftspligtig ville have givet ham ret til fuldt fradrag af merværdiafgiften;

- c) en afgiftspligtigs udtagelse af en ting til et ikke afgiftspligtigt formål, i det omfang, hvor denne ting har givet ret til fuldt eller delvist fradrag af merværdi-afgiften på tidspunktet for erhvervelsen eller udtagelsen heraf i overensstemmelse med punkt b) ovenfor.

4. Medlemsstaterne kan i tilfælde af overdragelse i form af samlet eller delvis anbringelse af værdier i et selskab eller andet, samt i tilfælde, hvor overdragelsen sker uden modydelse, anse selskabet eller modtageren som
Artikel 6 overdragerens successor.

Byggearbejder

Som byggearbejder efter artikel 5, stykke 2, litra e anses:

- a) alt arbejde i forbindelse med opførelse af bygninger og broer, anlæg af veje og havne samt andre bygværker vedrørende fast ejendom såsom:

- nedrivning
- opførelse, herunder udførelse af fundament, grundmur og færdiggørelsesarbejde;
- indføjelsen af en rørlig ting i en fast ejendom og navnlig alt installationsarbejde;
- udvidelser, forandringer og modernisering;
- reparationer og vedligeholdelsesarbejder med undtagelse af løbende vedligeholdelse;

- b) alle jordarbejder, såsom infrastrukturarbejde i et industri- eller beboelsesområde, udstykning, nivellering af terræn, nedlægning af vand- og kloakledninger, elektriske installationer, afstivningsmure og anlæg af haver.

Artikel 7

Tjenesteydelser

1. Som "tjenesteydelse" anses enhver ydelse, der ikke er en levering af en ting efter artikel 5.

Denne virksomhed kan bl.a. omfatte:

- overdragelse af et ikke fysisk formuegode,
- forpligtelse til at undlade noget eller til at tolerere en handling eller en situation,
- udførelse af en tjeneste ifølge en offentlig myndigheds bestemmelse.

2. Med tjenesteydelse mod vederlag sidestilles:

- a) brugen af en ting udtaget til virksomheden til formål uden for denne i det omfang, hvor denne ting har givet ret til fuldt eller delvist fradrag af merværdiafgift;
- b) tjenesteydelser mellem personer, der anses som én afgiftspligtig efter artikel 4, stykke 4, andet afsnit, undtagen i de tilfælde, hvor en sådan ydelse ville have givet ret til fuldt fradrag af afgiften, hvis ydelsen var blevet udført af en anden afgiftspligtig.

Artikel 8

Indførsel

"Indførsel af en ting" foreligger, når denne ting er kommet ind i "indlandet", således som dette forstås i artikel 3.

Afsnit VI: Stedet for den afgiftspligtige virksomhed

Artikel 9

Levering af ting

Som tings leveringssted anses:

- a) i tilfælde, hvor tingen forsendes eller transporteres af leverandøren, af erhververen eller af trediemand: det sted hvor tingen befinder sig på tidspunktet for forsendelsens eller transportens påbegyndelse med erhververen som bestemmelsessted. Når tingen, ifølge kontrakten, skal installeres eller monteres, med eller uden prøvekørsel, af leverandøren eller for hans regning, anses leveringsstedet for at være det sted, hvor installationen eller montagen foretages.
- b) i tilfælde, hvor tingen ikke forsendes eller transporteres: det sted, hvor tingen befinder sig på tidspunktet for leveringen.

Artikel 10

Tjenesteydelser

- 1. Som stedet for en tjenesteydelse anses hjemstedet for yderens erhvervsmæssige virksomhed, og i mangel herpå stedet for hans bopæl.
- 2. Dog gælder følgende:
 - a) stedet for tjenesteydelser vedrørende fast ejendom

samt ydelser vedrørende forberedelse eller koordinering af byggearbejder, som f.eks. ydelser foretaget af arkitekter og tilsynsførende, er det sted, hvor ejendommen er beliggende;

b) stedet for transportydelser er det område, hvor transporten finder sted med hensyntagen til den gennemkørte strækning.

Afsnit VII : Afgiftspligtens indtræden og afgiftens forfalds-
tid

Artikel 11

1. Ved begrebet:

- a) afgiftspligtens indtræden forstås: de faktiske omstændigheder, som legalt skal være opfyldt, for at afgiftsskylden kan opstå;
- b) afgiftens forfaldstid forstås:
 - dels det krav som statskassen kan gøre gældende vedrørende afgiftsskylden, regnet fra et givet tidspunkt, uanset om betalingen er blevet udskudt;
 - dels forpligtelsen for den, som afgiftspligten påhviler og som opstår på samme tid som statskassens rettighed, til at frigøre sig for afgiftsskylden.

2. For levering af ting og tjenesteydelser indtræder afgiftspligten på det tidspunkt, på hvilket leveringen eller tjenesteydelsen finder sted.
Afgiftsskylden indtræder på det tidspunkt, hvor afgiftspligten opstår. For levering af ting eller tjenesteydelser, som giver anledning til forudbetalinger før levering er sket, eller tjenesteydelsen er fuldført, opstår afgiftsskylden på tidspunktet for forudbetalingens modtagelse for et beløb svarende til det modtagne beløb.

Medlemsstaterne har på den anden side mulighed for at bestemme, at afgiftsskyldens opståen kan udsættes indtil tidspunktet for:

- a) modtagelsen af betaling vedrørende de forretninger, som udføres af de små virksomheder efter artikel 25, og for de forretninger, som udføres af ikke afgiftspligtige;

b) udstedelse af faktura efter artikel 23, stykke 3, for forretninger udført mellem afgiftspligtige.

3. Ved indførsel er afgiftspligten indtrådt på det tidspunkt, på hvilket tingen kommer ind i "indlandet", således som dette forstås i artikel 3.

Afgiftsskylden forfalder på det tidspunkt, hvor afgiftspligten indtræder.

Merværdiafgiftsskyldens opståen er imidlertid knyttet til toldskyldens, udligningsafgiftsskyldens eller andre indførselsafgifters opståen i de tilfælde, hvor indførslen er pålagt told i henhold til den fælles toldtarif, landbrugsafgifter eller afgifter med tilsvarende virkning, som opkræves indenfor rammerne af en fælles politik.

I de tilfælde, hvor ting straks ved indførslen undergives regler om forsendelse som toldgods, oplagring eller såfremt der er givet henstand for told og(eller) afgifter under told- og(eller) afgiftsmæssig kontrol, kan medlemsstaterne bestemme, at afgiftsskyldens forfaldstid først indtræder på tidspunktet, hvor tingene angives for at blive bragt i fri omsætning.

Afsnit VIII : Beskatningsgrundlaget

Artikel 12

A. I indlandet

1) Beskatningsgrundlaget er:

- a) for levering af ting og tjenesteydelser, bortset fra de under punkterne b), c), d) omhandlede, den pris, udtrykt i et pengebeløb, som opnås eller vil blive opnået af leverandøren, forudsat at dette beløb udgør den eneste virkelige modydelse for leverancen;
- b) for leverancer omhandlet i artikel 5, stykke 3, og i artikel 7, stykke 2, for byttehandler og mere generelt, når prisen, udtrykt i et pengebeløb, ikke udgør den eneste modydelse for leveringen af en ting eller for en tjenesteydelse, "normalværdien" af den pågældende leverance.

Ved en tings eller en ydelses "normalværdi", forstås hele det beløb, som en køber eller aftager, der befinder sig i det samme omsætningsled som det, hvori leverancen finder sted, på tidspunktet for leverancen skulle have betalt til en uafhængig leverandør i indlandet under frie konkurrencevilkår for den samme ting eller ydelse;

- c) for leverancerne omhandlet i artikel 5, stykke 2, litra b, det samlede beløb for de periodiske betalinger, eventuelt forhøjet med det beløb, der kræves for udøvelsen af køberetten;

- d) for leverancer af bygninger eller grunde udover de i artikel 4, stykke 3, litra b) og c), omhandlede, købt af en afgiftspligtig med henblik på videresalg til en ikke afgiftspligtig eller til en afgiftspligtig uden fradragsret vedrørende denne bygning eller grund, kan beskatningsgrundlaget beregnes som differencen mellem købsprisen og salgsprisen.

2) Følgende medregnes i beskatningsgrundlaget:

- a) skatter, told, udligningsafgifter og afgifter med undtagelse af selve merværdiafgiften,
- b) de yderligere omkostninger såsom kommissions-, emballage-, transport- og forsikringsomkostninger, som køberen eller aftageren afkræves af leverandøren; dette gælder uanset om disse yderlige omkostninger er omhandlet i en særskilt aftale.

3) Følgende medregnes ikke i beskatningsgrundlaget:

- a) prisnedsættelser i form af kasserabatter;
- b) rabatter og prisnedsættelser, som ydes til køberen eller til aftageren og som er opnået på det tidspunkt, hvor leverancen finder sted;
- c) renter som skal betales for ydelse af kredit eller på grund af for sen betaling;
- d) omkostninger vedrørende returemballage;
- e) de beløb, der er betalt i køberens eller aftagerens navn og for hans regning, og som af leverandøren bogføres som udlæg.

4) For leverancer omhandlet i artikel 5 stykke 2 litra f, anses den ydede erstatning, med undtagelse af erstatning i form af genanskaffelse, for at være beskatningsgrundlag.

B. Ved indførsel af ting:

1. Beskatningsgrundlaget er:

- a) den pris udtrykt i et pengebeløb, som er betalt eller som skal betales af importøren, hvis dette beløb udgør den eneste virkelige modydelse for den importerede ting;
- b) "normalværdien" i mangel af en pris eller, hvis den pris, der er betalt eller som skal betales, ikke udgør den eneste modydelse for den importerede ting.

Ved en indført tings normalværdi forstås hele det beløb, med undtagelse af merværdiafgiften, som en importør, der befinder sig i samme omsætningsled som det, hvori indførselen finder sted, skulle have betalt under frie konkurrencevilkår til en uafhængig leverandør i tingens oprindelsesland på det tidspunkt,

hvor afgiften forfalder, for at opnå den samme ting.

2. Følgende medregnes i beskatningsgrundlaget:

- a) skatter, told, udligningsafgifter og afgifter, som betales uden for indførselslandet samt de i anledning af indførslen skyldige skatter og afgifter m.v., med undtagelse af selve merværdi-afgiften;
- b) de yderligere omkostninger såsom kommissions-, emballage-, transport- og forsikringsomkostninger, som opstår indtil tingens første bestemmelsessted i indlandet.

3. I beskatningsgrundlaget medregnes ikke de elementer, som ligeledes ikke medregnes i beskatningsgrundlaget for indenlandske leverancer og som er anført under punkt A, litra a), b), c), og d).
4. For ting, som efter midlertidig udførsel genindføres af udføreren, efter i udlandet for hans regning at have undergået reparation, omdannelse, tilpasning eller forbejdning, er beskatningsgrundlaget prisen for det udførte arbejde og eventuelle materialeleverancer o.lign., med tillæg af skatter, told, udligningsafgifter, afgifter og yderligere omkostninger som nævnt under punkt B 2, litra a) og b).
5. Såfremt de indførte ting er pålagt værditold i henhold til den fælles toldtarif, kan beskatningsgrundlaget i intet tilfælde være mindre end toldværdien, således som denne er bestemt i Rådets forordning (EØF) nr. 803/68 af 27. juni 1968, med tillæg af de under punkt B 2, litra a) og b) nævnte elementer i det omfang, hvor de ikke allerede er medregnet.

C. Andre bestemmelser

- at
1. I tilfælde af leverancer af ting eller tjenesteydelser ikke bliver betalt eller bliver afbestilt, eller såfremt der sker en efterfølgende nedsættelse af prisen, nedsættes beskatningsgrundlaget tilsvarende. Medlemsstaterne fastsætter de nærmere regler for anvendelsen af denne bestemmelse.
 2. Såfremt en medlemsstat, for at forebygge besvigelser eller for at forenkle afgiftsopkrævningen, ønsker at beholde eller at indføre gennemsnits- eller minimalbeskatningsgrundlag, skal den rette henvendelse til

udvalget vedrørende merværdiafgiften i overensstemmelse med den i artikel 31 fastsatte procedure.

3. Såfremt de elementer, som tjener til bestemmelse af beskatningsgrundlaget, er angivet i en anden møntsort end den, som anvendes i den medlemsstat, hvor bestemmelsen af beskatningsgrundlaget sker, fastsættes omregningskursen i overensstemmelse med reglerne i artikel 12 i Rådets forordning (EØF) nr. 803/68 af 27. juni 1968.

Historical Archives of the European Commission

Afsnit IX : Satser

Artikel 13

1. Den sats, der skal anvendes på afgiftspligtige leverancer er den, som er gældende på tidspunktet for afgiftspligtens indtræden. For de i artikel 11, stykke 3, sidste afsnit, nævnte tilfælde gælder dog, at den sats, der skal anvendes, er den der er gældende på det tidspunkt, hvor tingene bliver bragt i fri omsætning.
2. Merværdiafgiftens normalsats fastsættes af hver medlemsstat til en bestemt procentsats af beskatningsgrundlaget ens for leveringer af ting og tjenesteydelser.
3. Bestemte leverancer og bestemte tjenesteydelser kan imidlertid undergives højere eller reducerede satser. Hver reduceret sats fastsættes således, at det normalt er muligt at foretage fradrag for den samlede efter artikel 17 fradragsberettigede merværdiafgift i det afgiftsbeløb, der fremkommer ved anvendelsen af denne sats.
4. Den sats, der skal anvendes ved indførsel af en ting, er den samme, som anvendes ved levering af en tilsvarende ting i indlandet.

Afsnit X : Fritagelser

Artikel 14

Fritagelser i indlandet

A. Fritagelser til fordel for visse former for virksomhed af almen interesse:

1. Medlemsstaterne fritager:

- a) tjenesteydelser og hertil accessoriske leverancer af ting, som udføres af det offentlige post- og telegrafvæsen;
- b) tjenesteydelser vedrørende hospitalsbehandling samt behandlinger og leverancer af ting i tilknytning hertil udført af hospitaler, klinikker, m.v., som drives af:
 - enten offentlige foretagender,
 - eller foretagender uden økonomisk sigte,
 - eller private almennyttige foretagender;
- c) ydelse af behandling af personer, foretaget indenfor rammerne af lovlig udøvelse af medicinsk og lægelig virksomhed;
- d) leveringer af menneskeblod og -mælk;
- e) tjenesteydelser udført af tandteknikere under udøvelsen af deres erhverv samt tandlægers og tandteknikeres levering af tandprotejer;
- f) ydelser, som selvstændige lægelige eller medicinske sammenslutninger udfører for deres medlemmer i forbindelse med disses afgiftsfritagne virksomhed;
- g) tjenesteydelser, som direkte vedrører socialhjælp eller social sikkerhed og som udføres af:

- enten offentlige foretagender,
- eller foretagender uden økonomisk sigte,
- eller private almennyttige foretagender.

Historical Archives of the European Commission

- h) tjenesteydelser, som tilsigter beskyttelse eller uddannelse af børn og unge, samt accessoriske leveringer af ting til de nævnte ydelser, som udføres af:
- enten offentlige foretagender
 - eller foretagender uden økonomisk sigte
 - eller private almennyttige foretagender;
- i) tjenesteydelser og accessoriske leveringer af ting til disse ydelser, med et skolemæssigt formål, eller som direkte som formål har uddannelse, oplæring eller erhvervsmæssig omskoling og som udføres af:
- enten offentlige foretagender,
 - eller private uddannelsesinstitutioner, der er under de kompetente offentlige myndigheders tilsyn, og som har beføjelse til at undervise med henblik på opnåelse af skoleafgangsbevis, universitetsdiplom eller svendebrev, som er anerkendt af staten;
- j) tjenesteydelser og accessoriske leveringer af ting til disse ydelser, som ydes til medlemmerne af foretagender uden økonomisk sigte, og som til formål har udøvelse af sport eller gymnastik; nærværende fritagelse vedrører udelukkende den virksomhed, der har en direkte forbindelse med udøvelse af sport eller gymnastik for amatører;
- k) tjenesteydelser, som præsteres af teatre, filmsklubber, koncerter, museer, biblioteker, offentlige parker, botaniske og zoologiske haver, udstillinger af uddannelsesmæssig karakter samt virksomhed, som udføres indenfor rammerne af aktiviteter, som har almen interesse af social, kulturel eller uddannelsesmæssig karakter, og som udøves af:
- enten offentlige foretagender,
 - eller foretagender uden økonomisk sigte,
 - eller private almennyttige foretagender.

2. Følgende anses som:

- a) "foretagende uden økonomisk sigte", ethvert foretagende, der opfylder følgende betingelser:
 - aa) ikke har til formål at søge at opnå fortjeneste,
 - bb) udelukkende anvender den eventuelle fortjeneste til forbedring eller fortsættelse af de præsterede ydelser,

Historical Archives of the European Commission

- cc) ikke skaber nogen økonomisk fordel for andre personer end modtagerne eller brugerne af det pågældende foretagende; denne bestemmelse hindrer ikke, at foretagendet har lønnet personale;
- b) "private almenyttige foretagender": ethvert foretagende, hvis virksomhed udøves med formål af almen interesse eller i velgørende øjemed, og som opfylder en af følgende betingelser:
 - aa) enten at de anvendte priser er anerkendt af de kompetente offentlige myndigheder
 - bb) eller at den opnåede fortjeneste anvendes til formål af almen interesse eller til velgørenhed, i overensstemmelse med regler, som fastsættes i hver national lovgivning.

B. Andre fritagelser

Medlemsstaterne fritager:

- a) forsikrings- og genforsikringsvirksomhed samt tjenesteydelser vedrørende disse former for virksomhed, som udføres af forsikringsmæglere og andre mellemmænd;
- b) tjenesteydelser, som præsteres af bedemandssforretninger, samt hertil accessoriske leveringer af ting;
- c) leverancer og tjenesteydelser til foretagender, der har til opgave at konstruere, anlægge og vedligeholde kirkegårde, gravsteder og mindesmærker for krigsofre;
- d) bortforpagtning og udlejning af fast ejendom, med undtagelse af:
 - 1) udlejning som foretages indenfor rammerne af hotelsektoren eller som har en tilsvarende

funktion, ferielejre eller campingpladser;

2) udlejning af faste ejendomme, der anvendes til industrielle eller handelsmæssige formål, for eksempel udlejning af fabrikker, butikker eller pladser samt kontrakter vedrørende oplagring i kølehus;

3) udlejning af bankbokse samt parkeringskontrakter;

e) leverancer af ting til de former for virksomhed, som er fritaget i medfør af nærværende artikel, eller af brugte ting efter artikel 26, hvor der ved anskaffelsen i medfør af artikel 17, stykke 6, ikke har været ret til fradrag;

- f) virksomhed vedrørende fordringer, aktier, obligationer og andre værdipapirer, med undtagelse af adkomstdokumenter vedrørende varer og de i artikel 5, stykke 1, andet afsnit, omhandlede rettigheder eller værdipapirer;
- g) levering af postfrimærker, som kan anvendes til frankering i indlandet, med undtagelse af leveringer som foretages af handlende, der sælger frimærker til samlerbrug;
- h) virksomhed vedrørende pengesedler og - mønter, der ikke har karakter af at være til samlerbrug, eller vedrørende monetært guld, samt overførsler af penge;
- i) levering af fiskale mærker, etiketter, banderoler eller stempelmærker fra fremmede stater, bestemt til anbringelse på varer, der skal udføres til disse stater, eller på fakturaer og konnossementer, der ledsager disse forsendelser;
- j) virksomhed vedrørende ydelse af kredit;
- k) hasardspil og lotterier;
- l) levering af en bygning eller en del af en bygning med tilhørende jord, som foretages efter første indflytning af en afgiftspligtig, som ikke har haft ret til noget fradrag vedrørende denne bygning, eller som ikke har været omfattet af bestemmelserne i artikel 12, A, punkt 1, litra d; ved anvendelsen af nærværende fritagelse, anses de i artikel 27 omhandlede landbrugere, som anvender et enhedssatssystem, for at være afgiftspligtige undergivet de normale regler;
- m) levering af andre grunde end byggegrunde efter artikel 4, stykke 3, litra c).

Artikel 15

Fritagelser ved indførsel

Medlemsstaterne fritager:

- 1) endelig indførsel af ting, såfremt afgiftspligtiges levering heraf er fritaget i indlandet i medfør af bestemmelserne i artikel 14, stykke A 1, litra d) og stykke B, litra c), f), g), h), og i) eller artikel 16, punkt 4 til 7;

- 2) indførsel af ting, der angives til forsendelse som toldgods eller til oplæggelse på frilager, levering af disse ting med bibeholdelse af deres status samt accessoriske tjenesteydelser til disse indførsler og leveringer;
- 3) indførsel af ting, der angives til midlertidig indførsel og som derfor opnår fritagelse for told, eller som ville have opnået fritagelse for told, hvis de var blevet indført fra et tredieland, samt levering af disse ting med bibeholdelse af deres status og accessoriske tjenesteydelser til disse indførsler og leveringer; for at undgå alvorlig forvridning af konkurrencen kan fritagelsen dog udelades, på betingelse af, at den i artikel 31 nævnte procedure iagttages;
- 4) endelig indførsel af ting, som er berettiget til ikke-tarifmæssig fritagelse for told, eller som ville have været berettiget hertil, hvis de var blevet indført fra et tredieland, men med undtagelse af ting, hvis indførsel uden pålæggelse af merværdiafgift ville fordreje konkurrencen til skade for det interne marked;
- 5) genindførsel af ting i samme stand som ved udførslen under samme betingelser og begrænsninger, som gælder for opnåelse af fritagelse for told, eller som ville have været berettiget hertil, hvis de var blevet indført fra et tredieland; disse bestemmelser anvendes også for - automobiler, som man har måttet bringe i køreklar stand i en anden medlemsstat;

6) indførsler:

- a) som foretages indenfor rammerne af diplomatiske og konsulære forbindelser, og som er berettiget til fritagelse for told, eller ville have været berettiget hertil, hvis de var blevet foretaget fra et tredieland;
- b) som foretages af internationale organisationer, der er anerkendt som sådanne af de offentlige myndigheder i opholdslandet, på de betingelser, som er fastsat i aftalerne vedrørende hjemstedet;

7) indførsel af ting, som medføres af rejsende i deres personlige bagage under de betingelser og begrænsninger, som er fastsat i fællesskabsreglerne;

8) indførsel af ting i småforsendelser under de betingelser og begrænsninger, som er fastsat i fællesskabsreglerne;

- 9) indførsel af brugte ting, der ikke er omfattet af de ovenfor nævnte fritagelser, såfremt besidderen kan bevise, at der ved anskaffelsen i en anden medlemsstat definitivt er blevet pålagt merværdiafgift, og at dette er sket mindst 6 måneder tilbage i tiden; medlemsstaterne kan imidlertid opkræve merværdiafgiften ved af tingens handelsværdi at opkræve forskellen mellem satsen for den nationale afgift og afgiften i den anden medlemsstat på indførselsdagen;
- 10) indførsel, som foretages af havfiskerivirksomheder af deres fiskeriprodukter, der indføres i ubearbejdet stand, eller der kun har undergået behandling af hensyn til deres bevaring med henblik på afsætningen af produkterne;
- 11) tjenesteydelser, bortset fra de i artikel 16, punkt 13, nævnte transportydelser, som vedrører indførslen af ting, og hvis værdi er medregnet i beskatningsgrundlaget i overensstemmelse med bestemmelsen i artikel 12 B, stykke 2, litra b).

Artikel 16

Fritagelse af udførselsvirksomhed, virksomhed i tilknytning hertil samt internationale transporter

Medlemsstaterne fritager under iagttagelse af de betingelser og begrænsninger, som er fastsat i fællesskabsreglerne:

- 1) levering af ting, som af sælgeren eller for hans regning forsendes eller transporteres udenfor det i artikel 3 nævnte område;
- 2) levering af ting, som af en i udlandet etableret køber, eller for hans regning, forsendes eller transporteres udenfor det i artikel 3 nævnte område efter betingelser, som fastsættes af hver medlemsstat;
- 3) levering af ting, som forsendes eller transporteres til et udførselsfrilager under toldkontrol, eller som leveres i et sådant frilager;
- 4) levering af ting til proviantering af skibe efter betingelser, som fastsættes af hver medlemsstat, med undtagelse af leveringer til skibe, uanset deres størrelse eller flag, som ikke udfører transport af passagerer mod betaling, og som ikke anvendes i forbindelse med udøvelsen af handelsmæssig, industriel eller fiskerimæssig virksomhed;

- 5) levering, forandring, reparation, befragtning og udlejning af skibe, samt levering, udlejning og reparation af genstande - herunder fiskeriudstyr, som er indføjet i disse skibe, eller som bruges ved udnyttelsen heraf, med undtagelse af de skibe, som ikke er berettiget til fritagelse efter punkt 4;
- 6) levering, forandring, reparation, befragtning og udlejning af luftfartøjer, som anvendes i den internationale luftfart af flyselskaber, samt levering, udlejning og reparation af genstande, som er indføjet i disse luftfartøjer, eller som bruges ved udnyttelsen heraf;
- 7) levering af ting til proviantering af de under punkt 6 nævnte luftfartøjer;
- 8) virksomhed som udøves i havneområder af hensyn til de direkte fornødenheder for skibe, med undtagelse af lystfartøjer, samt lodsning, slæbning og bjærgning;
- 9) virksomhed som udøves i internationale lufthavne af hensyn til de direkte fornødenheder for de under punkt 6 nævnte luftfartøjer;
- 10) følgende tjenesteydelser, forudsat at leverandøren fremlægger bevis for,
 - enten at modtageren er etableret udenfor Fællesskabet,
 - eller at aftageren er en afgiftspligtig, som er etableret i Fællesskabet, men udenfor leverandørens land;
 - a) overdragelse af patenter, varemærker og andre lignende rettigheder samt overdragelse af licenser;
 - b) arbejdsydelser vedrørende rørlege ting, med undtagelse af lønforarbejdning som omhandlet i artikel 5, stykke 2, litra d);

- c) reklamevirksomhed
- d) udlejning af rørige ting, med undtagelse af automobiler, luftfartøjer og skibe;
- e) ydelser som leveres af rådgivere, ingeniører og konstruktionsstuer samt andre lignende ydelser;
- f) forpligtelser til at undlade helt eller delvist at udøve en erhvervsmæssig virksomhed eller en rettighed som omhandlet i nærværende punkt 10;

- g) bank- og finansieringsvirksomhed, som ikke er omhandlet i artikel 14;
- 11) tjenesteydelser, som leveres af mæglere og andre mellemmænd, som handler i en andens navn og for hans regning, når de foretager virksomhed, som er omhandlet i nærværende artikel; endvidere andre sædvanlige ydelser, som er direkte forbundet med udførsel af ting, som omhandlet under punkt 1, 2 og 3;
- 12) levering af ting og tjenesteydelser bestemt til brug for diplomatiske og konsulære missioner, som er akkrediterede hos hver medlemsstat, eller til brug for internationale organisationer, der er anerkendt som sådanne af opholdslandet.

Nærværende fritagelse anvendes under de betingelser og begrænsninger, som fastsættes af hver medlemsstat, indtil en ensartet regulering måtte blive fastsat efter den i artikel 31 nævnte procedure.

Fritagelsen kan ydes i form af en tilbagebetaling af afgiften.

13) Ydelserne bestående af:

- a) transport af ting fra udlandet indtil deres første bestemmelsessted;
- b) transport af ting, hvis bestemmelsessted er beliggende udenfor det nationale territorium, eller til et udførselsfrilager, eller som toldgods;
- c) international transport af personer ad sø- eller luftvejen indenfor den i artikel 28 omhandlede tidsmæssige begrænsning.

Uanset bestemmelserne i litra a) og b) er transport af ting, som er ledsaget af den rejsende, eller ydelser forbundet med transporten af disse personer, for eksempel transport af bagage og automobiler, kun fritaget i det omfang, hvor transporten af disse personer er fritaget.

Historical Archives of the European Commission

Afsnit XI : Fradrag

Artikel 17

Indtræden og udstrækning af fradragsretten

1. Fradragsretten indtræder, når den fradragsberettigede afgift forfalder.
2. I det omfang ting og tjenesteydelser er bestemt til at anvendes til den afgiftspligtige virksomheds formål, er den afgiftspligtige berettiget til i den afgift, der påhviler ham, at fradrage følgende beløb:
 - a) den merværdiafgift, som faktureres ham i overensstemmelse med artikel 23, stykke 3, for ting, der er leveret ham, og for tjenesteydelser, der er præsteret for ham;
 - b) den merværdiafgift, som skyldes eller er betalt for ting, der er blevet indført og angivet i overensstemmelse med artikel 24;
 - c) den merværdiafgift, som skyldes i overensstemmelse med artikel 5, stykke 3, litra b) og artikel 7, stykke 2, litra b);
 - d) den merværdiafgift, som skyldes af modtageren af en i artikel 2, punkt 3, omhandlet tjenesteydelse.
3. Medlemsstaterne giver endvidere enhver afgiftspligtig fradrag for eller tilbagebetaling af den merværdiafgift, som faktureres ham for ting, der leveret ham, og for tjenesteydelser, der er præsteret for ham, såfremt disse leverancer er bestemt til at anvendes til formålet for:
 - a) enten hans økonomiske virksomhed eller de i artikel 4

omhandlede ydelser, som udføres i udlandet og som ville være blevet beskattet, såfremt de var blevet udført i indlandet,

- b) eller den del af hans økonomiske virksomhed, som er fritaget i overensstemmelse med artikel 16.

4. Medlemsstaterne giver enhver afgiftspligtig, som er etableret i udlandet og som ikke foretager nogen levering af ting eller tjenesteydelser i indlandet, tilbagebetaling af den merværdi-afgift, som faktureres ham for ting, der er leveret ham, og for tjenesteydelser, der er præsteret for ham, såfremt disse ting eller ydelser ville have givet fradragsret, hvis den afgiftspligtige havde udøvet sin virksomhed i indlandet.

Tilbagebetalingen sker i henhold til den afgiftspligtiges begæring. Begæring kan ikke fremsættes for et afgiftsbeløb, som er mindre end et hundrede regningsenheder, men en begæring kan støttes på flere fakturaer.

5. I det omfang ting og ydelser anvendes såvel til omsætninger omhandlet i stykke 2 og 3, for hvilke der består fradragsret, som til omsætninger, for hvilke denne ret ikke består, er fradrag kun tilladt for den del af merværdiafgiften, der forholdsmæssigt svarer til den førstnævnte omsætning (generel pro-rata regel).

Pro-rata satsen beregnes for den samlede virksomhed, som udøves af den afgiftspligtige, i overensstemmelse med bestemmelserne i artikel 19.

Medlemsstaterne kan dog, for at undgå uligheder i forbindelse med anvendelsen af afgiften:

- a) bemyndige en afgiftspligtig til at fastsætte en pro-rata sats for hver sektor indenfor sin virksomhed, såfremt der føres særskilte regnskaber for hver af disse sektorer;
- b) påbyde en afgiftspligtig at fastsætte en pro-rata sats for hver sektor indenfor sin virksomhed og at føre særskilte regnskaber for hver af disse sektorer;
- c) bemyndige eller påbyde en afgiftspligtig at foretage fradraget i overensstemmelse med dets reelle, fuldstændige eller delvise, tilknytning til tingene eller ydelserne.

6. Følgende giver ikke fradragsret for den merværdiafgift, som er blevet pålagt:

- a) udgifter til logi, herberg, restauranter, mad, drikke, underholdning og persontransport, med mindre disse erlægges af virksomheder, der som hoved- eller biformål har udøvelsen af sådan virksomhed;
- b) luksusudgifter;
- c) receptionsomkostninger;
- d) ting som svarer til de ovenfor under litra a), b), c), omhandlede udgifter og omkostninger samt tjenesteydelser vedrørende disse ting, udgifter og omkostninger.

Artikel 18

Fremgangsmåde for udøvelse af fradragsretten

1. For at kunne udøve sin fradragsret skal den afgiftspligtige:
 - a) for det i artikel 17, stykke 2, litra a), omhandlede fradrag være i besiddelse af en faktura, som er udfærdiget i overensstemmelse med artikel 23, stykke 3;
 - b) for det i artikel 17, stykke 2, litra b), omhandlede fradrag være i besiddelse af et dokument vedrørende indførslen, som betegner ham som den, til hvem tingen var bestemt, og som muliggør beregninger^{af} af det skyldige afgiftsbeløb;
 - c) for det i artikel 17, stykke 2, litra c) og d), omhandlede fradrag opfylde de regler, som fastsættes af hver medlemsstat;
2. Fradraget foretages under ét af den afgiftspligtige, ved i den merværdiafgift, som skyldes for den pågældende afgiftsperiode, at fradrage de afgiftsbeløb, for hvilke, i løbet af samme periode, fradragsretten er opstået og udøves i henhold til stykke 1 ovenfor ((øjeblikkeligt fradrag).

Fradragsretten kan imidlertid ikke, for så vidt angår de afgiftspligtige, som kun lejlighedsvis foretager leverancer, udøves før leveringstidspunktet.

Såfremt den afgiftspligtige ved en fejltagelse eller undladelse ikke har foretaget fradraget i rette tid, kan han udøve sin ret til fradrag indtil den 31. december i året efter det år, hvor fradraget skulle have været foretaget i overensstemmelse med stykke 1. I dette tilfælde foretages fradraget under de betingelser, som var gældende på det tidspunkt, hvor fradragsretten burde have været udøvet.

Den kan udøves i den i artikel 23, stykke 7, omhandlede angivelse.

3. Såfremt beløbet for de tilladte fradrag overstiger det skyldige afgiftsbeløb for en afgiftsperiode, har medlemsstaterne valget mellem at tilbagebetale det overskydende beløb eller at overføre det til den følgende periode.

Det overskydende fradrag, som findes pr. 31. december, skal dog tilbagebetales den afgiftspligtige indenfor 3 måneder, såfremt han fremsætter begæring herom.

Artikel 19

1. Pro-rata fradraget, som er omhandlet i artikel 17, er resultatet af en brøk som:
 - i tælleren har det samlede omsætningstal for kalenderåret, merværdiafgiften ikke medregnet, vedrørende omsætninger for hvilke der består fradragsret i overensstemmelse med artikel 17, stykke 2 og 3;
 - i nævneren det samlede omsætningstal for kalenderåret, merværdiafgiften ikke medregnet, vedrørende de omsætninger, som er opført i tælleren samt de omsætninger, for hvilke der ikke består fradragsret.

Pro-rata satsen beregnes for et kalenderår og fastsættes som et procenttal, der afrundes opad til et helt tal.

2. Uanset stykke 1 ovenfor bortses der ved beregningen af pro-rata satsen fra det omsætningsbeløb, som vedrører dels de i artikel 14 B, litra f, nævnte former for virksomhed, dels salg af investeringsgoder, som den afgiftspligtige har anvendt i sin virksomhed; endvidere bortses der fra accessoriske ydelser vedrørende fast ejendom eller finansiering, medmindre disse ydelser vedrører en erhvervsmæssig virksomhed, som den afgiftspligtige regelmæssigt udøver.

3. Pro-rata satsen fastsættes foreløbigt for et kalenderår på grundlag af ^{omsætningen} i det forudgående kalenderår. Såfremt et sådant grundlag ikke foreligger eller ikke er anvendeligt, fastsætter den afgiftspligtige, under kontrol af administrationen, pro-rata satsen skønsmæssigt efter hvad han forventer.

Den endelige pro-rata sats beregnes for hvert kalenderår i løbet af det følgende kalenderår, og der foretages berigtigelse af de fradrag, som er foretaget i medfør af den foreløbigt anvendte pro-rata sats.

Artikel 20

Berigtigelse af fradragene

1. Den afgiftspligtige skal berigtige foretagne fradrag såfremt:
 - a) fradraget er større eller mindre end det, som han var berettiget til at foretage i overensstemmelse med artiklerne 17 og 18 samt i givet fald artikel 26;
 - b) forskellen mellem den endelige pro-rata sats og den foreløbige pro-rata sats efter artikel 19 er større end ti procent-points;
 - c) der efter angivelsens udfærdigelse sker ændringer af de omstændigheder, som er taget i betragtning ved fastsettelsen af det i artikel 18, stykke 2, nævnte fradragsbeløb, især i tilfælde af annullering af indkøb eller opnåelse af rabatter; der skal dog ikke ske berigtigelse i tilfælde af behørigt godtgjorte eller retfærdiggjorte destruktions- eller tyverier eller i de i artikel 5, stykke 3, nævnte tilfælde;
 - d) han overgår fra de normale regler for anvendelsen af afgiften til de i artiklerne 25, stykke 1, litra a) og 27 nævnte særlige regler. Medlemsstaterne fastsætter de nødvendige gennemførelsesbestemmelser, for at hindre, at den afgiftspligtige inden for rammerne af disse særlige regler opnår uretmæssige fordele som følge af fradrag, der er foretaget inden for rammerne af de normale regler.

For investeringsgoder foretages en regulering over et tidsrum på 5 år, indbefattet erhvervsesåret. Den omfatter for hvert år kun en femtedel af den afgift, hvormed investeringsgoderne var belastet. Denne regulering foretages på grundlag af de svingninger, den endelige pro-rata sats undergår i løbet af de fire år, som følger efter erhvervsesåret, i forhold til den endelige pro-rata sats for erhvervsesåret. Der foretages dog ikke nogen regulering, såfremt den konstaterede forskel er mindre end ti procent-points.

Historical Archives of the European Commission

Afsnit XII : Hvem afgiftsskylden påhviler

Artikel 21

Hvem afgiftsskylden påhviler i forhold til statskassen

Merværdiafgiften påhviler:

1. ved indenlandsk omsætning:
 - a) en afgiftspligtig, som præsterer en afgiftspligtig ydelse, eller repræsentanten for en i udlandet etableret afgiftspligtig, som præsterer en afgiftspligtig ydelse;
 - b) aftageren af en ydelse omhandlet i artikel 2, punkt 3;
 - c) enhver person, som anfører merværdiafgiftsbeløb i en faktura eller et andet dokument, som træder i stedet herfor.
2. ved indførsel: den person, som i indførselsdokumenterne er angivet som modtager; såfremt sådanne dokumenter eller angivelser ikke foreligger, påhviler merværdiafgiften den person, som foretager indførslen. Modtageren, den som angiver varerne ved indførslen og hans mandant hæfter solidarisk for afgiften.

Afsnit XIII : Afgiftsskyldens konstatering og dens
forfald til betaling

Artikel 22

1. Afgiftsskyldens konstatering foretages af administrationen på grundlag af en angivelse fra den, som afgiftsskylden påhviler. Denne angivelse kan kontrolleres af afgiftsmyndighederne og kan derefter medføre en ny konstatering. Såfremt der ikke foreligger nogen angivelse, kan konstateringen foretages ex officio.
2. Afgiftsskyldens forfald til betaling består i forpligtelsen til at betale afgiftsbeløbet ved udløbet af det legalt fastsatte tidsrum som følger efter enten afgivelsen af angivelsen eller konstateringen af afgiftsskylden.

Afsnit XIV : Forpligtelser for dem, som afgifts-
skylden påhviler

Artikel 23

Forpligtelser ved indenlandsk omsætning

1. Hver afgiftspligtig skal anmelde påbegyndelse, ændring og ophør af sin virksomhed som afgiftspligtig.
2. Hver afgiftspligtig skal føre regnskaber, der er tilstrækkeligt detaljerede til at muliggøre merværdiafgiftens anvendelse og afgiftsmyndighedernes kontrol.
3. a) Hver afgiftspligtig skal udstede regning over leverancer af ting til andre afgiftspligtige og over tjenesteydelser præsteret for andre afgiftspligtige og opbevare en kopi af samtlige udstedte regninger.
Hver afgiftspligtig skal ligeledes udstede regning for de a conto betalinger, han modtager fra en anden afgiftspligtig før leverancen har fundet sted eller tjenesteydelsen er blevet præsteret.
b) I regninger skal særskilt anføres prisen uden afgift, afgiften svarende til de enkelte afgiftssatser, og i givet fald fritagelsen.
c) Såfremt en medlemsstat udnytter den i artikel 11, stykke 2, litra b), nævnte mulighed, skal regningen udstedes inden tredive dage efter afgiftspligtens indtræden.
4. Hver afgiftspligtig, som er undergivet de normale regler for afgiften, skal hver måned afgive en angivelse over de omsætninger, hvor afgiften er forfaldet i løbet af den forudgående måned; angivelsen skal indholde alle nødvendige oplysninger til beregning af afgiften og de fradrag, som skal foretages, herunder det samlede beløb for omsætningen vedrørende disse afgifter og fradrag samt det samlede beløb

for de afgiftsfritagne omsætninger.

5. De afgiftspligtige, som er omfattet af en af de særlige ordninger nævnt i artiklerne 25 og 27, kan af medlemsstaterne bemyndiges til at afgive angivelser for hvert kvartal, halvår eller år; angivelserne skal indeholde de samme oplysninger som dem, der er nævnt ovenfor i stykke 4.

Historical Archives of the European Commission

6. Hver afgiftspligtig skal ved afgivelsen af afgiftsangivelsen indbetale det hertil svarende merværdiafgiftsbeløb.
7. I løbet af det første halvår i hvert år skal den afgiftspligtige i givet fald afgive en angivelse vedrørende alle foretagne omsætninger i det forudgående år, indeholdende alle nødvendige oplysninger til brug for eventuelle berigtigelser.
8. Hver aftager af en ydelse omhandlet i artikel 2, punkt 3, skal til sine nationale afgiftsmyndigheder angive genstanden for tjenesteydelsen, den pris, som skal betales eller er betalt samt det skyldige afgiftsbeløb, og i givet fald indbetale beløbet.
9. Medlemsstaterne kan fastsætte andre forpligtelser, som måtte vise sig nødvendige, for at sikre afgiftens betaling og til forebyggelse af besvigelser.
10. Medlemsstaterne kan fritage afgiftspligtige, som udelukkende foretager afgiftsfritagne omsætninger, fra visse af forpligtelserne.

Artikel 24

Forpligtelser ved indførslen

Hver medlemsstat fastsætter nærmere regler vedrørende indførsel af ting og fremgangsmåden ved angivelse og betaling, som skal finde sted.

Medlemsstaterne kan navnlig bestemme, at der i tilfælde af indførsel af ting foretaget af visse grupper af afgiftspligtige skal være mulighed for, at den i anledning af indførslen skyldige merværdiafgift ikke betales på indførselstidspunktet, på betingelse af, at den anføres som afgift, der skyldes som følge af indførsel, i den periodiske angivelse, som den afgiftspligtige skal udfærdige i overensstemmelse med bestemmelserne i artikel 23, stykke 4.

Afsnit XV : Særlige ordninger

Artikel 25

Særlig ordning for små virksomheder

1. For så vidt angår små virksomheder, hvor henhørsel under afgiftspligten i henhold til de normale regler for afgiften ville støde på vanskeligheder, kan hver medlemsstat inden for de begrænsninger og på de betingelser, den fastsætter, men dog under forudsætning af at den i artikel 30 foreskrevne konsultation af merværdiafgiftsudvalget iagttages, anvende:
 - a) indtil det tidspunkt hvor det i artikel 4 i det første direktiv (67/227/EØF af 11.april 1967) nævnte mål virkeliggøres:
 - aa) afgiftsfritagelse for afgiftspligtige, hvis årlige omsætning ikke overstiger 4.000 regningsenheder og
 - bb) i givet fald en gradvist aftagende nedsættelse af afgiften for afgiftspligtige, hvis årlige omsætning overstiger det af denne stat fastsatte maksimumsbeløb for anvendelsen af afgiftsfritagelsen, men ikke overstiger 12500 regningsenheder.
 - b) forenklede regler for pålæggelse og opkrævning af afgifter; virkningen heraf må dog ikke føre til afgiftslettelser.

2. Det omsætningstal, som lægges til grund ved anvendelsen af de i stykke 1, litra a), fastsatte bestemmelser, udgøres af det samlede beløb uden afgift for de foretagne leverancer af ting og tjenesteydelser, som defineret i artiklerne 5 og 7, heri medregnet afgiftsfritagne leverancer og leverancer, som er foretaget i udlandet.

Overdragelse af fysiske og immaterielle investeringsgoder, som udgjorde en del af virksomhedens faste aktiver, leverancer af bygninger og byggrunde, samt de i artikel 14.E, litra d) og f), nævnte leverancer og udlejning af fast ejendom tages dog ikke i betragtning ved bestemmelsen af omsætningstallet.

3. Bestemmelserne i stykke 1, litra a), anvendes ikke for så vidt angår afgiftspligtige, hvis hoved- eller biformal er at drive virksomhed ved at leje fast ejendom og heller ikke for så vidt angår de i stykke 2, andet afsnit, nævnte former for virksomhed.

4. De afgiftspligtige, som er afgiftsfritagne, har ikke fradragsret for den afgift, som faktureres dem, og må ikke anføre afgift i deres fakturaer eller i andre dokumenter, som træder i stedet herfor. De kan imidlertid vælge at anvende de normale regler vedrørende merværdiafgiften og kan eventuelt nyde godt af den i stykke 1, litra a), omhandlede gradvist aftagende nedsættelse.
5. De afgiftspligtige, der nyder godt af den gradvist aftagende nedsættelse, anses som afgiftspligtige undergivet de normale regler for merværdiafgiften med forbehold af anvendelse af bestemmelserne i stykke 1, litra b), i nærværende artikel.

Artikel 26

1. Ved brugte ting forstås brugte rørlige ting, der kan anvendes igen som de er eller efter reparation med undtagelse af originale kustværker udført i hånden af kunstneren, antikviteter og samlerobjekter, frimærker til samlerbrug samt gamle mønter.
2. Følgende gælder uanset bestemmelserne i artiklerne 17 og 18:
 - a) en ikke afgiftspligtigs levering af en brugt ting til en afgiftspligtig med henblik på videresalg giver erhververen ret til et fradrag af merværdiafgiften beregnet på grundlag af tingens købspris ved anvendelse af den sats, der gælder på tidspunktet for erhvervelsen, medmindre den afgiftspligtige nyder godt af den særlige ordning, som er omhandlet i artikel 25, stykke 1, litra a);

- b) en afgiftspligtigs levering af en brugt ting, som ikke har givet fradrag i overensstemmelse med artikel 17, stykke 6, giver ligeledes erhververen ret til et fradrag af merværdiafgiften beregnet som anført under litra a), såfremt erhververen er en afgiftspligtig, der agter at videresælge tingen.

3. De i stykke 2 nævnte fradrag kan ikke overstige 4/5 af det skyldige afgiftsbeløb vedrørende videresalget. Der skal i givet fald foretages berigtigelse af det oprindeligt foretagne fradrag, når videresalget har fundet sted.
4. Medlemsstaterne kan betinge anvendelsen af de i stykke 2 og 3 fastsatte bestemmelser af overholdelsen af særlige administrative forpligtelser.

Artikel 27

Særlig fælles enhedssatsordning for landbrugere

1. Medlemsstaterne kan for landbrugere, hvor anvendelsen af den normale merværdiafgiftsordning eller i givet fald den i artikel 25, stykke 1, litra b) omhandlede særlige ordning ville støde på vanskeligheder, anvende den særlige fælles enhedssatsordning, som er omhandlet i de følgende stykker.
2. I nærværende artikel forstås:
 - ved "landbruger" en afgiftspligtig, som indenfor rammerne af sin landbrugs-, skovbrugs- eller fiskerivirksomhed udøver de i bilag A anførte former for produktionsvirksomhed;
 - ved "landbrugs-, skovbrugs- eller fiskerivirksomhed" de virksomheder, der anses som sådanne i hver medlemsstat;
 - ved "enhedssats-landbruger" en landbruger, for hvem den nedenfor i stykke 7 og følgende omhandlede enhedssatsordning finder anvendelse;

- ved "landbrugsprodukter" de ting, der som et resultat af de i bilag A anførte former for virksomhed produceres af landbrugs-, skovbrugs- eller fiskerivirksomhederne i hver medlemsstat;
- ved "landbrugstjenesteydelser" de tjenesteydelser, som er anført i bilag B, og som præsteres af en landbruger ved hans egen arbejdsindsats og/eller de normale produktionsmidler for hans landbrugs-, skovbrugs- eller fiskerivirksomhed;
- ved "afgiftsbelastningen på indkøb" det totale merværdiafgiftsbeløb, som beregnet i overensstemmelse med de nedenfor i stykke 3 anførte bestemmelser, er blevet pålagt de ting og ydelser, som dels er blevet indkøbt af alle landbrugs- og fiskerivirksomheder,

dels af alle skovbrugsvirksomheder i hver medlemsstat, i den udstrækning afgiften ville have været fradragsberettiget efter artikel 17 for en landbruger, som er undergivet den normale merværdi-afgiftsordning;

- ved "enhedsprocentsatser for godtgørelse" de pro-
centsatser, som medlemsstaterne fastsætter i over-
ensstemmelse med bestemmelserne i stykke 4, og som
de anvender i de i stykke 7 omhandlede tilfælde for
at gøre det muligt for enhedssats-landbrugere at opnå
enhedssatsgodtgørelsen for afgiftsbelastningen på
indkøb.

3. Det overlades til Kommissionen at beregne størrelsen af
afgiftsbelastningen på indkøb i hver medlemsstat efter
den i bilag C beskrevne fælles beregningsmetode. Disse
beregninger foretages på basis af de makro-økonomiske
oplysninger, som gives af hver medlemsstat for de sidste
to år med henblik på anvendelsen af den i bilag C
beskrevne fælles beregningsmetode.

Beregningerne à jourføres af Kommissionen hvert tredje
år og tillige, hvis der sker en ændring af de afgifts-
satser, der er gældende i hver medlemsstat, eller af
listerne over produkter og ydelser, for hvilke satserne
anvendes, hvis disse ændringer kan have indvirkning på
størrelsen af afgiftsbelastningen på indkøb i en eller
flere medlemsstater.

På basis af disse beregninger, hvis resultater afrundes nedad til en tiendedel procent, bestemmes størrelsen af afgiftsbelastningen på indkøb efter den i artikel 31 omhandlede procedure, således at den kan vedtages:

- første gang senest den 30. september 1974,
- ved den treårige å jourføring senest den 30. september i det tredje år,
- snarest muligt i tilfælde af ændringer, som kan have indvirkning på størrelsen af afgiftsbelastningen på indkøb.

Medlemsstaterne giver Kommissionen de makro-økonomiske og andre oplysninger, som er nødvendige for anvendelsen af den fælles beregningsmetode:

- første gang senest den 30. maj 1974,
- ved den treårige å jourføring senest den 30. juni i det tredje år,

- snarest muligt i tilfælde af ændringer, som kan have indvirkning på størrelsen af afgiftsbelastningen på indkøb.

4. Medlemsstaterne fastsætter to enhedsprocentsatser for godtgørelse, som dog ikke kan overstige 90% af den i overensstemmelse med bestemmelserne i stykke 3 vedtagne størrelse af afgiftsbelastningen på indkøb:
- a) den ene bestemt til at godtgøre afgiftsbelastningen på indkøb for landbrugs- og fiskerivirksomheder og anvendelig på leverancer af landbrugsprodukter fra landbrug og fiskeri samt på landbrugstjenesteydelser, som præsteres af en enhedssats-landbruger.
 - b) den anden bestemt til at godtgøre afgiftsbelastningen på indkøb for skovbrugsvirksomheder og anvendelig på leverancer af landbrugsprodukter fra skovbrug, som præsteres af en enhedssats-landbruger.

Medlemsstaterne kan, på betingelse af at den i artikel 30 omhandlede konsultation af merværdi-afgiftsudvalget iagttages, fastsætte den under a) nævnte enhedsprocentsats for godtgørelse forskelligt for de enkelte former for landbrugsvirksomhed eller for den egentlige landbrugsvirksomhed og for fiskerivirksomhed. I så fald skal de anvende de forskellige enhedsprocentsatser for godtgørelsen på landbrugsprodukter fra de enkelte arter af landbrugsvirksomhed eller fra den egentlige landbrugsvirksomhed eller fra fiskerivirksomhed. Ingen af disse forskellige enhedsprocentsatser for godtgørelsen kan overstige den under a) nævnte enhedssats.

5. Med henblik på enhedssats-landbrugernes progressive overgang til anvendelse af den normale merværdiafgiftsordning eller i givet fald af den forenklede ordning efter artikel 25, stykke 1, litra b), kan de enhedsprocentsatser for godtgørelsen, som anvendes i hver medlemsstat ikke overstige:
 - fra det fjerde år efter ikrafttrædelsen af nærværende direktiv 80 % af den i overensstemmelse med bestemmelserne i stykke 3 vedtagne afgiftsbelastning på indkøb;
 - fra det syvende år efter ikrafttrædelsen af nærværende direktiv 70 % af den i overensstemmelse med bestemmelserne i stykke 3 vedtagne afgiftsbelastning på indkøb.
6. Medlemsstaterne kan fritage enhedssats-landbrugerne for de forpligtelser, som i medfør af artikel 23 påhviler afgiftspligtige.
7. Enhedssats-landbrugerne har på de i de følgende stykker fastsatte betingelser ret til godtgørelse af afgiftsbelastningen på indkøb ved anvendelse af den i stykke 4 omhandlede enhedsprocentsats på prisen uden afgift for de landbrugsprodukter, som de har leveret, og de landbrugstjenesteydelser, som de har præsteret. Denne godtgørelse udelukker enhver anden form for fradrag.
8. For de leverancer af landbrugsprodukter og landbrugstjenesteydelser, som en enhedssats-landbruger præsterer til en afgiftspligtig, der ikke er enhedssats-landbruger, kan medlemsstaterne bestemme, at betalingen i henhold til enhedsprocentsatsen sker:
 - a) enten af den afgiftspligtige køber eller modtager,
 - b) eller af det offentlige.
9. For alle andre leverancer af landbrugsprodukter og land-

brugstjenesteydelser end de under stykke 8 nævnte sker betalingen i henhold til enhedsprocentsatsen af køberen eller aftageren.

10. For de i stykke 8 omhandlede leverancer gælder, at den afgiftspligtige køber eller aftager:

- skal udfærdige et købsdokument i to eksemplarer, som træder i stedet for en regning og som blandt andet skal indeholde særskilt anførsel af prisen uden afgift og, i det i stykke 8, litra a), omhandlede tilfælde det beløb svarende

Historical Archives of the European Commission

til enhedsprocentsatsen for godtgørelsen, som han har betalt til enhedssats-landbrugeren; den afgiftspligtige køber eller aftager kan dog udfærdige et sammenfattende købsdokument, som for et bestemt tidsrum angiver de af samme enhedssats-landbruger præsterede leverancer;

- skal tilstille enhedssats-landbrugeren et eksemplar af dette købsdokument;
- skal opbevare et eksemplar, som er underskrevet af landbrugeren i overensstemmelse med de bestemmelser, der fastsættes af medlemsstaterne;
- er berettiget til i de i stykke 8, litra a), omhandlede tilfælde i det merværdiafgiftsbeløb, som påhviler ham, at fradrage det beløb svarende til enhedsprocentsatsen for godtgørelsen, som han har betalt til enhedssats-landbrugeren og som er anført i købsdokumentet.

11. Enhedssats-landbrugeren har ikke krav på betaling af enhedsprocentsatsen for godtgørelsen for følgende leverancer:

- a) udførsler som foretages af en enhedssats-landbruger,
- b) leverancer af produkter, der ikke er landbrugsprodukter, og tjenesteydelser, der ikke er landbrugstjenesteydelser, som præsteres af en enhedssats-landbruger.

12. Følgende leverancer er udelukket fra enhedssatsordningen:

- a) leverancer som foretages af en enhedssats-landbruger, der optræder som handlende, eller som vedrører:
 - dels landbrugsprodukter, som er blevet forarbejdet

med hjælpemidler, der ikke normalt anvendes i landbrugs-, skovbrugs- eller fiskerivirksomheder,
- dels ting, som ikke er blevet produceret i den pågældende enhedssats-landbrugers landbrugs-, skovbrugs- eller fiskerivirksomhed, såfremt der sker overskridelse af en af medlemsstaterne under iagttagelse af den i artikel 30 omhandlede konsultation af merværdiafgiftsudvalget fastsat begrænsning;

- b) tjenesteydelser, som en enhedssats-landbruger præsterer regelmæssigt og/eller med hjælpemidler, der ikke er normale, set i forhold til kendetegnene for hans landbrugs-, skovbrugs- eller fiskerivirksomhed.

For disse leverancers vedkommende er enhedssatslandbrugeren undergivet den normale merværdiafgiftsordning eller i givet fald den forenkledede ordning, som er omhandlet i artikel 25, stykke 1, litra b).

Medlemsstaterne fastsætter de nærmere anvendelsesregler for bestemmelserne i nærværende stykke.

13. Følgende er udelukket fra enhedssatsordningen og undergivet den normale merværdiafgiftsordning eller i givet fald den forenkledede ordning, som er omhandlet i artikel 25, stykke 1, litra b) :

a) landbrugere som tillige udøver en økonomisk virksomhed, der ikke er landbrugsvirksomhed, for hvilken de allerede er undergivet den normale merværdiafgiftsordning eller den forenkledede ordning, som er omhandlet i artikel 25, stykke 1, litra b) ;

b) landbrugere som opfylder et af følgende kriterier:

- den årlige omsætning i deres landbrugs-, skovbrugs- eller fiskerivirksomhed overstiger 50.000 regningsenheder;

udgør { - det dyrkede areal i deres landbrugsvirksomhed overstiger 100 ha;

- det dyrkede areal i deres skovbrugsvirksomhed overstiger 250 ha;

c) landbrugs-, skovbrugs- og fiskerivirksomheder, der juridisk har form af et selskab af personer eller et kapital-selskab;

udgør (100 ha eller mere) { d) landbrugere, sammensluttede landbrugere uanset den juridiske form for sammenslutningen, landbrugskooperativer, producentsammenslutninger og andre producentorganisationer samt disses forbund, som i henhold til de forskellige

udgør { nationale lovgivninger er forpligtet til at føre regnskaber eller som påtager sig at føre regnskaber som omhandlet i artikel 11 i Rådets direktiv (EØF) nr. 159/72 af 17. april 1972.

14. Hver medlemsstat kan udelukke visse arter af landbrugere fra enhedsordningen og ligeledes de landbrugere, for hvem anvendelsen af den normale merværdiafgiftsordning eller i givet fald den forenklede ordning efter artikel 25, stykke 1, litra b), ikke frembyder administrative vanskeligheder.

Historical Archives of the European Commission

15. Hver enhedssats-landbruger har ret til at vælge at anvende den normale merværdiafgiftsordning eller i givet fald den forenklede ordning efter artikel 25, stykke 1, litra b), i overensstemmelse med de nærmere regler og betingelser, som fastsættes af hver medlemsstat.
16. Før udløbet af det sjette år efter ikrafttrædelsen af nærværende direktiv forelægger Kommissionen nye forslag for Rådet vedrørende anvendelsen af merværdiafgiften på leverancer angående landbrugsprodukter og -tjenesteydelser.
17. Bilagene A, B og C, som er nævnt i nærværende artikel, kan ændres i overensstemmelse med den i artikel 31 fastlagte procedure.

Afsnit XVI: Overgangsforanstaltninger

Artikel 28

1. Den i artikel 16, punkt 13, litra c), omhandlede fritagelse kan anvendes indtil 1. januar 1977.

Kommissionen forelægger på et passende tidspunkt forslag for Rådet vedrørende den afgiftsmæssige ordning, som skal anvendes for international persontransport ad sø- eller luftvejen fra den 1. januar 1977.

2. De regler som eventuelt er blevet indført af medlemsstaterne inden for rammerne af de i artikel 17 i Rådets andet direktiv (EØF) nr. 228/67 af 11. april 1967 omhandlede valgmuligheder, kan ikke anvendes efter den 1. januar 1975.

Dog kan de medlemsstater, som har benyttet sig af den mulighed, som er fastsat i sidste led i ovennævnte artikel vedrørende fritagelse med eventuel godtgørelse for den af det tidligere omsætningsled betalte afgift, indtil en dato, som vil blive fastsat af Rådet på forslag fra Kommissionen, men som ikke må være senere end afskaffelsen af beskatning ved indførsel og afgiftsgodtgørelse ved udførsel i handelssamkvemet mellem medlemsstaterne, opretholde de fritagelser, som eksisterer pr. 1. april 1973. Medlemsstaterne træffer de nødvendige foranstaltninger for at sikre, at de pågældende opgiver det reelle beløb af den omsætning, der således fritages for afgift, og som fastsættes i overensstemmelse med dette direktiv.

⑧ eller på ikrafttrædelsesdagen for Rådets andet direktiv nr. 67/228/EØF af 11. april 1967

3. se vedhæftede oversatte tilføjelse.

Side - 87 - vedrør tilføjes:

3. De medlemsstater, som gør brug af de i andet afsnit af stk. 2 fastsatte bestemmelser, forlægger hvert andet år på første gang inden 30. juni 1975 for Kommissionen sådanne oplysninger, der vil ~~muliggøre~~ ^{muliggøre} en vurdering af, om de betingelser, der har begrænset de i dette afsnit omhandlede indtægtsforanstaltninger, fortræk er opfyldt. Kommissionen tager hensyn til disse oplysninger i de i artikel 32 omhandlede beslutninger og afgiver ved denne lejlighed ~~henset til~~ ^{forud} med henblik på en gradvis indførelse af ovennævnte indtægter for de forpligtede, der følger af gennemførelsen af Den økonomiske og monetære Union.

Afsnit XVII : Udvalget vedrørende merværdiafgiften

Artikel 29

1. Der oprettes et udvalg vedrørende merværdiafgiften, herefter benævnt "udvalget", som sammensættes af repræsentanter for medlemsstaterne; formandsskabet varetages af en repræsentant for Kommissionen.
2. Udvalget fastsætter selv sin forretningsorden.

Artikel 30

Udvalget kan uafhængigt af de obligatoriske konsultationer, som er omhandlet i artiklerne 25 og 27, undersøge ethvert spørgsmål om anvendelsen af fællesskabsretsregler vedrørende merværdiafgiften, som rejses af udvalgets formand, enten på hans eget initiativ eller efter anmodning fra en medlemsstats repræsentant.

Artikel 31

1. Uanset bestemmelserne i artiklerne 12, 15, 16 og 27 fastsættes de bestemmelser, som er nødvendige for anvendelsen af nærværende direktiv, i overensstemmelse med den i stykke 2 og 3 omhandlede procedure.
2. Kommissionens repræsentant forelægger udvalget udkast til de bestemmelser, der skal fastsættes, idet navnlig tages hensyn til de følger, de vil kunne have for konkurrenceneutraliteten, både nationalt og internationalt, og for Fællesskabets egne indtægter. Udvalget afgiver sin udtalelse i overensstemmelse med et flertal på enogfyrre stemmer, idet medlemsstaternes stemmer tildeles den vægt, som er fastsat i Traktatens artikel 148, stykke 2. Formanden deltager ikke i afstemningen.

3. a) Kommissionen fastsætter de foreslåede bestemmelser, såfremt de er i overensstemmelse med udvalgets udtalelse.
- b) Såfremt de foreslåede bestemmelser ikke er i overensstemmelse med udvalgets udtalelse, eller såfremt der ikke foreligger nogen udtalelse, forelægger Kommissionen uopholdeligt et forslag for Rådet vedrørende de bestemmelser, som skal fastsættes. Rådet træffer afgørelse med kvalificeret flertal.
- c) Såfremt Rådet ikke har truffet afgørelse inden tre måneder efter forelæggelsen, kan Kommissionen fastsætte de foreslåede bestemmelser.

Afsnit XVIII : Forskellige bestemmelser

Artikel 32

Kommissionen forelægger efter høring af medlemsstaterne Rådet beretning om det fælles merværdiafgiftssystems funktion i medlemsstaterne, første gang 1. januar 1976 og derefter hvert andet år.

Artikel 33

Rådet vedtager til sin tid i det fælles markeds interesse efter forslag fra Kommissionen passende direktiver, som sigter mod at fuldstændiggøre det fælles merværdiafgiftssystem og særlig mod gradvis at begrænse eller afskaffe de afvigende forholdsregler i medlemsstaterne, således at der til sidst opnås overensstemmelse mellem de nationale merværdiafgiftssystemer, og hvorved virkeliggørelsen af de i artikel 4 i første direktiv nævnte mål forberedes.

Artikel 34

Følgende bestemmelser i Rådets første direktiv (EØF) nr. 227/67 af 11. april 1967 ophæves:

- a) artikel 2, fjerde afsnit;
- b) artikel 5.

Artikel 35

Rådets andet direktiv (EØF) nr. 228/67 af 11. april 1967 ophæves. *med udgangen p.d. 31/12 1974.*

Bestemmelserne heri forbliver dog i kraft for hver medlemsstat, indtil bestemmelserne i nærværende direktiv gennemføres i den pågældende medlemsstat.

Artikel 36

Dette direktiv er rettet til medlemsstaterne.

Liste over former for landbrugsmæssig virksomhed

I. Agerbruget omfatter:

1. Almindeligt agerbrug, heri medregnet vinavl
2. Frugtavl (heri medregnet olivendyrkning) og grønt-, blomster- og prydblantegartneri - også i drivhus
3. Produktion af champignon og krydderier, frø- og planteavl og planteskoledrift.

II. Opdrætning i forbindelse med agerbrug

1. Kvægavl
2. Fjerkræavl
3. Kaninavl
4. Biavl
5. Silkeormopdræt
6. Snegleavl

III. Skovbrug

IV. Fiskeri

1. Ferskvandsfiskeri
2. Dambrug
3. Muslingeavl, østersavl og avl af andre bløddyr og skaldyr
4. Opdræt af frøer

- V. Som landbrugsmæssig virksomhed^{k/} anses også den forarbejdningsvirksomhed, som en landbruger foretager på de produkter, der hovedsagelig hidrører fra hans landbrugsvirksomhed, i det omfang forarbejdningen sker ved anvendelse af hjælpemidler, som normalt anvendes i landbrugs-, skovbrugs- og fiskerivirksomheder.

Liste over landbrugstjenesteydelser

- Dyrkning, høstning, tærskning, presning, opsamling og indkørsel, samt tilsåning og tilplantning;
- Emballering og behandling såsom tørring, rensning, knusning, desinficering og ensilering af landbrugsprodukter;
- Opmagasinerings af landbrugsprodukter;
- Pasning, opdrætning eller opfodning af dyr;
- Udlejning af landbrugsmaskiner;
- Teknisk assistance;
- Destruktion af fordærvede planter og dyr, samt sprøjtning af planter og jord;
- Virksomhed vedrørende overrislingsanlæg;
- Beskæring af træer, skovhugst og andre ydelser vedrørende skovbrug.

Fælles beregningsmetode

- I. Ved beregningen af afgiftsbelastningen på indkøb dels for den samlede landbrugs- og fiskerivirksomhed, dels for den samlede skovbrugsvirksomhed i hver medlemsstat tages følgende i betragtning:
- 1) den endelige produktion uden merværdiafgift i erhvervssektorerne "landbrug og jagt" og "uforarbejdet træ", som er anført nedenfor i punkt III og IV, hvortil tillægges de produkter, som hidrører fra de i bilag A, punkt V, nævnte former for forarbejdningvirksomhed;
 - 2) det løbende forbrug, som er nødvendigt for den under 1) omhandlede værdi af produktionen;
 - 3) den bruttoansamling af kapital som finder sted i forbindelse med de i bilag A nævnte former for virksomhed.
- II. Afgiftsbelastningen på indkøb udtrykkes ved forholdet mellem dels summen af de i medfør af artikel 17 i nærværende direktiv fradragsberettigede merværdiafgiftsbeløb vedrørende det løbende forbrug, som er omhandlet under 2), og den under 3) nævnte bruttoansamling af kapital, dels den samlede værdi uden merværdiafgift af den endelige produktion omhandlet under 1).

III. Landbrugsprodukter og jagtudbytte

O. S. C. E.'s
Kode-nummer

Korn (undtagen ris)

Hvede og spelthvede

Blød hvede og spelthvede

10.01.11 1

10.01.19 1

Vinterhvede (herunder spelthvede)	-
Vårhvede	-
Hård hvede	10.01.51
	10.01.59
Vinterhvede	-
Vårhvede	-

- (1) De betegnelser, der anvendes i nærværende bilag, er dem, som anvendes i O.S.C.E.'s landøkonomiske regnskaber.

Rug og blandsæd

Rug	10.02.00	
Vinterrug	-	
Vårrug	-	
Blandsæd	10.01.11	2
"	10.01.19	2
Byg	10.03.10	
	10.03.90	
Vinterbyg	-	
Vårbyg	-	

Havre og blandinger af vårkorn

Havre	10.04.10	
	10.04.90	

Blandinger af vårkorn

Majskorn	10.05.10	
	10.05.92	

Andre kornsorter(undtagen ris)

Boghvede	10.07.10	
Hirse	10.07.91	
Sorghum	10.07.95	
Kanariegræs	10.07.96	
Andre kornsorter(undtagen ris)	10.07.99	

Uafskallet ris

10.06.11

Tørrede grøntsager

Tørrede ærter og foderærter

07.05.11

"" Tørrede ærter, undtagen foderærter

-

Tørrede ærter (undtagen kikerærter)

-

Kikerærter

-

Foderærter

-

Tørrede bønner, foderbønner og hestebønner

Tørrede bønner

07.05.15

"" Foderbønner og hestebønner

07.05.95

Andre tørrede grøntsager

Linser	07.05.91	
Vikkefrø	12.03.31	2
Lupinfrø	12.03.49	2
Andre tørrede grøntsager og bland-	07.05.97	
inger af tørrede grøntsager, også	-	
med iblandet korn	-	

Planter, som kræver konstant løsnet jord

Kartofler

Kartofler (undtagen læggekartofler)

Tidlige kartofler	07.01.13	
	07.01.15	
Andre kartofler	07.01.17	
	07.01.19	

Læggekartofler

Sukkerroer	07.01.11	
	12.04.11	

Runkelroer, kålroer, gulerødder og foderraps; andre planter, som kræver konstant løsnet jord

Runkelroer	)	
Kålroer, gulerødder, foderraps	)	12.10.10
Kålroer	)	
Gulerødder, foderraps	)	
Foderkål		12.10.99 2

Andre planter, som kræver konstant løsnet jord

Jordskokker	07.06.10	
Søde kartofler	07.06.50	
Andre planter, som kræver	07.06.30	
konstant løsnet jord	12.10.99	3

Planter til industriel brug

Olieholdige frø og frugter(undtagen oliven)

Rapsfrø og rybsfrø	12.01.91
Vinterraps	-
Sommerraps	-
Ryps	-
Solsikkefrø	12.01.95
Soyabønner	12.01.40
Ricinusfrø	12.01.50
Hørfrø	12.01.61
	12.01.69

Sesamfrø, hampefrø, sennepsfrø,
valmuefrø

Sesamfrø	12.01.97
Hampefrø	12.01.94
Sennepsfrø	12.01.92
Valmuefrø	12.01.93

Tekstilplanter

Hør	54.01.10
Hamp	57.01.10
Råtabak(også tørret)	24.01.10
	24.01.90
Humle	12.06.00

Andre planter til industriel brug

Cikorie	12.05.00
---------	----------

Planter til medicinsk brug,

aroma- og krydderplanter

Safran	09.10.31
Kommen	) 07.01.82
Andre planter til medicinsk brug,	) 09.09(11-13-15-17-18)
aroma og krydderplanter	) 09.10(11-20-51-55-71-)
	) 12.07(10-20-30-40-50-60-70-80-91-99)

Friske grøntsager

Kål

Blomkål	07.01.21
	07.01.22

Andre kål

Rosenkål	07.01.26
Hvidkål	) 07.01.23
Rødkål	)
Savojkål(eller ribbekål)	)
Grønkål	) 07.01.27
Andre kål	)

Grøntsager med blade og stængel,
undtagen kål

Knoldselleri og bladselleri

o7.01.51

o7.01.53

o7.01.97

2

Porrer

o7.01.68

Hovedsalat

o7.01.31

o7.01.33

Historical Archives of the European Commission

Smalbladet og bredbladet endivie	07.01.36	1
Spinat	07.01.29	
Asparges	07.01.71	
Wittloof-cikorie(endivier)	07.01.34	
Artiskokker	07.01.73	
Andre grøntsager med blade og stængel		
Tandfri forårssalat	07.01.36	2
Bladbeder og kardoner	07.01.37	
Fennikel	07.01.91	
Rabarber	)	
Karse	)	
Persille	) 07.01.97	1
Roe-broccoli	)	
Andre grøntsager med blade og stængel)		
Grøntsager, som dyrkes for frugtens skyld		
Tomater	07.01.75	
	07.01.77	
Agurker og asier	07.01.83	
	07.01.85	
Meloner	08.09.10	
Auberginer, græskar	07.01.95	
Spansk peber	07.01.93	
Andre grøntsager, som dyrkes for frugtens skyld	07.01.97	3
Rodfrugter, løg og rodknolde		
Knudekål	07.01.27	2
Køkkenturnips	)	
Gulerødder	) 07.01.54	
Hvidløg	07.01.67	
Løg og skalotteløg	07.01(62-63-66)	
Rødbeder	) 07.01.56	
Havrerødder og skorzoner	)	
Andre rodfrugter, løg og rodknolde	)	
(purløg, radiser, turnips, peberrod)	) 07.01.59	

Bælgfrugter

Grønærter

o7.01.41

o7.01.43

Bønner

o7.01.45

o7.01.47

Andre bælgfrugter

o7.01.49

Champignon, dyrkede

o7.01.87

Historical Archives of the European Commission

Friske frugter, herunder citrus-
frugter, undtagen druer og oliven

Spisæbler og spisepærer

Spisæbler 08.06.(13-15-17)

Spisepærer 08.06.(36-38)

Æbler til fremstilling af æblecider
eller æblesaft og pærer til fremstilling
af pærecider eller pæresaft

Æbler til fremstilling af
æblecider eller æblesaft 08.06.11

Pærer til fremstilling af
pærecider eller pæresaft 08.06.32

Stenfrugter 08.

Ferskener 08.07.32

Abrikoser 08.07.10

Kirsebær 08.07.(51-55)

Blommer, herunder mirabeller og
reineclauder; svedskeblommer 08.07.(71-75)

Andre stenfrugter 08.07.90

Nødder

Valnødder 08.05.31

Hasselnødder 08.05.91

Mandler 08.05.11

08.05.19

Spiselige kastanjer 08.05.50

Andre nødder(undtagen tropiske)

Pistachenødder 08.05.70

Andre nødder(undtagen tropiske) 08.05.97 1

Andre frugter af træagtige planter

Figner 08.03.10

Kvæder 08.06.50

Andre frugter af træagtige planter
(undtagen tropiske)

08.09.90 1

Jordbær

o8.o8(11-15)

Bær

Ribs og solbær

Solbær

o8.o8.41

Ribs

)

o8.o8.49

1

Hindbær

)

Stikkelsbær

)

Andre bær(f.eks.dyrkede morbær)

)

o8.o8.9o

1

undtagen vilde morbær

)

o8.o9.9o

2

Historical Archives of the European Commission

Citrusfrugter

Appelsiner og pomeranser	08.02(21-22-24-27)
Mandariner og clementiner	08.02(32-36)
Citroner	08.02.50
Grapefrugter	08.02.70
Andre citrusfrugter	08.02.90
Sukāt	-
Limetter	-
Bergamotitrøner	-
Andre citrusfrugter	-

Druer og oliven

Druer

Druer til spisebrug	08.04(21-23)
Andre druer (til vinfremstilling, til fremstilling af saft eller til fremstilling af tørrede druer)	08.04(25-27)

Oliven

Oliven til spisebrug	07.01.78
Andre oliven(til fremstilling af olie)	07.01.79

Andre vegetabiliske produkter

Foderplanter. 1)

12.10.99 1

Planteskoleplanter

Frugttræer og buske	06.02(19-40-51-55)
Vinplanter	06.02(10-30)
Prydtræer og buske	06.02(71-75-79-98)
Forstplanter	06.02.60

Flettematerialer

Vidjer, rør, spanskrør	14.01(11-19-51-59)
Siv og bambus	14.01(31-39)
Andre flettematerialer	14.01.90

-99 a-

Blomster, pryðplanter og juletrær

Blomsterløg og blomster rød-og
stængelknolde

o6.01.1o

(1) f.eks. hø, kløver (undtagen foderkål)

Historical Archives of the European Commission

Prydplanter	)	06.01(31-39)	
Blomster til afskæring, blomstergrønt	)	06.03(11-15-90)	
og blade	)	06.04(20-40-50)	
Juletræer	)	06.04.90	
Flerårige frilandsstauder	)	06.02.92	
Frø			
Frø af landbrugsprodukter ¹⁾		06.02.95	
		12.03(11-19-35- 39-44-46- 84-86-89)	
		12.03.31	1
		12.03.49	1
Blomsterfrø		12.03.81	
Produkter fra frugthøst(plukning) ²⁾		07.01(88-89)	
		08.05.97	2
		08.08.31	
		08.08.35	
		08.08.90	2
		23.06.10	1
		08.08.49	2
Restprodukter ³⁾			
Restprodukter fra dyrkning af korn	)	12.08(10-31)	
(undtagen ris)	)	12.08.90	
Restprodukter fra dyrkning af ris	)	12.09.00	
Restprodukter fra dyrkning af grøntsager,	)	13.03.12	
der er tørrede	)	14.02(10-21-23-25-29)	
Restprodukter fra dyrkning af planter,	)	14.03.00	
der kræver konstant løsnet jord	)	14.04.00	
Restprodukter fra dyrkning af planter	)	14.05(11-19)	
til industriel brug	)	15.16.10	
Restprodukter fra dyrkning af friske	)	23.06.10	2
grøntsager	)		
Restprodukter fra dyrkning af frugter og	)		
citrusfrugter	)		

Restprodukter fra dyrkning af druer	)	23.06.30
og oliven	)	13.01.00
Andre restprodukter fra dyrkning	)	
af planter	)	
Andre vegetabiliske produkter	)	

- 1) undtagen frø af korn, ris og kartofler
- 2) F.eks. vilde champignon, tyttebær, blåbær, vilde morbær, vilde hindbær m.v.
- 3) F.eks. halm, blade, ærtebælge og bønnebælge.

Druesaft og vin

Druesaft	22.04.00
Vin	22.05(21-25-31-35- 41-44-45-47- 51-57-59-61-69)
Restprodukter fra vinfremstilling ¹⁾	23.05.00

Olivenolie

Jomfruolie ²⁾	15.07.06
Olivenolie, ikke rafineret ²⁾	15.07(07-08)
Restprodukter fra udvinding af olivenolie ³⁾	23.04.05

Hornkvæg

Tamkvæg	01.02(11-13-14-15-17)
Kalve	-
Andet tamkvæg, ikke et år gammelt	-
Kvier	-
Køer	-
Tyre til avlsbrug	-
Tyre til avlsbrug mellem 1 og 2 år gamle	-
Tyre til avlsbrug, over 2 år gamle	-
Hornkvæg til slagtning og til opfedning	-
Hornkvæg til slagtning og til opfedning, mellem 1 og 2 år gammelt	-
Hornkvæg til slagtning og til opfedning, over 2 år gammelt	-

Svin

Tamsvin	01.03(11-15-17)
Pattegrise	-

1) F.eks. vinbærme, rå vinsten m.v.

2) De to produkter adskiller sig ikke ved forskellige produktionsstadier, men ved forarbejdningssmetoden

3) F.eks. oliekgager og andre restprodukter fra udvinding af olivenolie

Unge svin	-
Svin til opfedning	-
Søer til avlsbrug	-
Orner til avlsbrug	-

Enhovede dyr

Heste	01.01(11-15-19)
Æsler	01.01.31
Mulæsler og muldyr	01.01.50

Får og geder

Tamfår	01.04(11-13)
Tamgeder	01.04.15

Fjerkræ, kaniner, duer og andre dyr

Høns	01.05(10-91)
Ænder	01.05.93
Gæs	01.05.95
Kalkuner	01.05.97
Tamkaniner	01.06.10
Tamduer	01.06.30
Andre dyr	

Bier

-

Silkeorme

-

Pelsdyr

-

Snegle (undtagen havsnegle)

03.03.66

Andre dyr

01.06.99

02.04.99 1

Vildt og kød af vildt

Vildt 1)

01.01.39

01.02.90

01.03.90

01.04.90

01.06.91

Kød af vildt

02.04.30

1) Levende vildt omfatter kun opdrættet vildt og vildt i fangenskab.

Mælk til videreførelsesarbejdning

Komælk	-
Fåremælk	-
Gedemælk	-
Bøffelmælk	-

Æg

Hønsæg		
Rugehønsæg	04.05.12	1
Andre hønsæg	04.05.14	
Andre æg end hønsæg		
Andre rugeæg end hønsæg	04.05.12	2
Andre æg end hønsæg	04.05.16	
	04.05.18	

Andre animalske produkter

Uld (herunder dyrehår) 1)	53.01(10-20)	
	53.02(93-95)	
Honning	04.06.00	
Kokoner	50.01.00	
Restprodukter fra animalske produkter)	15.15.10	
Andre animalske produkter)	43.01(10-20-30-90)	
	53.02.97	

Landbrugsmæssigt lønarbejde 3)

Landbrugsprodukter, som næsten udelukkende indføres

Olieholdige frø og frugter	
Jordnødfø	12.01.11
	12.01.15
Kopra	12.01.20
Dværgpalmenødder og -kerner	12.01.30
Bomuldsfrø	12.01.96
Andre olieholdige frø og frugter	12.01.99

-
- (1) På betingelse af at de udgør de vigtigste produkter
 - (2) F. eks. huder, dyrehår, pelsskind af slagtet vildt, voks, gødning, ajle
 - (3) D.v.s. tjenesteydelser, som normalt præsteres af landbrugsvirksomhederne selv, for eksempel pløjning, høstning, tærskning af korn, tørring af tobak, klipning af får, pasning af dyr

Tropiske tekstilplanter

Bomuld 55.01.00

Andre tekstilplanter

Manila 57.02.00

Jute 57.03.10

Sisal 57.04.10

Kokos 57.04.30

Ramie 54.02.00

Andre tekstilplanter 57.04.50

Andre tropiske planter til industriel brug

Kaffe 09.01.11

Kakao 18.01.00

Sukkerrør 12.04.30

Tropiske frugter

Tropiske frugter med skal

Kokosnødder 08.01.75

Akajounødder 08.01.77

Paranødder 08.01.80

Pekannødder 08.05.80

Andre tropiske frugter

Dadler 08.01.10

Bananer 08.01(31-35)

Ananas 08.01.50

Melontræsfrugter (papaya) 08.08.50

Andre tropiske frugter 08.01.60-99)

Råt elfenben 05.10.00

IV. UFORARBEJDET TRÆ

Harpiksholdigt bygningstømmer og gavntømmer

Harpiksholdigt rundtømmer (nåletræ)

- 1 Uafbarket

(1) Rødgran, hvidgran, douglas.

(2) Fyr, lærk

- 2 Minetræ

(1) Rødgran, hvidgran, douglas

(2) Fyr, lærk

Historical Archives of the European Commission

- 3 Andet rundtømmer

(1) Rødgran, hvidgran, douglas

(2) Fyr, lærk

Harpiksholdigt træ (nåletræ) til papirmasse

- 1 Rødgran, hvidgran, douglas

- 2 Fyr, lærk

Brænde af harpiksholdigt træ (nåletræ)

Rødgran, hvidgran, douglas

Fyr, lærk

Bygningstømmer og gavntømmer af løvtræ

Rundtømmer af løvtræ

- 1 Uafbarket

(1) Eg

(2) Bøg

(3) Poppel

(4) Andre

- 2 Minetræ

(1) Eg

(2) Andre

- 3 Andet rundtømmer

(1) Eg

(2) Bøg

(3) Poppel

(4) Andre

Løvtræ til papirmasse

- 1 Eg

- 2 Bøg

- 3 Poppel

- 4 Andre

Brænde af løvtræ

Eg

Bøg

Poppel

Andre

Tjenesteydelser vedrørende skovbrug ¹⁾

Andre produkter (f. eks. bark, kork, harpiks)

(1) D.v.s. tjenesteydelser vedrørende skovbrug som normalt præsteres af skovbrugsvirksomhederne selv (f. eks. fældning af træer)

x x x

x

Historical Archives of the European Commission